ஜனோபகாரி.

(JANOPAKARI)

"உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலாதார்."—திருக்குறள்.

புத்தகம் 2. Vol. II. | பிங்கள௵ மார்கழி௴, DECEMBER 1917. | சஞ்சிகை 12 No. 12.

The Problem of Housing the Poor.

ஏழைகள் குடியிருப்பதற்கு வீடுகளை நிர்மாணித்தல்.

கிராமாந்தரங்களிலும் நகரங்களிலும் ஏழைகள் குடியிருக்கும் வசதிகள் பெரும்பாலும் சுகாதாரமற்றவைகளாகவேயிருக்கின்றன. இவர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் மிகவும் சொற்பமேயாதலால், தங்கள் ஜாகைகளைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளவும், சற்று நாகரிகமாக ஜீவிக்கவும் இயலாதவர்களா யிருக்கின்றனர். கிராமாந்தரங்களினின்றும் மற்ற இடங்களினின்றும் ஏராளமான ஜனங்கள் தத்தம் ஜீவனத்துக்காக நகரங்களுக்குச் செல்கின்றார்கள். ஆதலால், கிராமாந்தரங்களைக்காட்டிலும் நகரங்களில் ஏழைகளின் குடிவசதிகள் சீர்கேடடைய ஏதுவாகும். இவர்கள் நகாங்களில் பற்பல தொழிற்சாலைகளில் அமர்ந்து வேலை செய்வதால், தொழிற்சாலை முதலாளிகள் இவர்களின் சுகாதாரத்தைக் கவனித்து தக்க பரிஹாரங்களைத் தேடவேண்டியது அவசியமாகும்; ஏனெனில், தொழிற்சாலையின் வேலைகள் சிறப்பாக நடப்பதும், பாதகப்படாமலிருப்பதும் தொழிலாளிகளையே பொருத்திருக்கின்றன. தொழிலாளிகளின் தேகாரோக்கியத்தையும் நல்வாழ்வையும் முதலாளிகள் கவனிக்கத்தவறினால் தொழிலாளிகள் பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாகி, அது காரணமாகத் தொழிற்சாலையின் வேலைகள் பாதகப்பட்டு முதலாளிக்கு நஷ்டமுண்டாவது நிச்சயம். ஆகவே, முதலாளிகள் தம்மிடம் தொழில்செய்யும் ஏழைகளின் சௌக்கியத்தையும் நல்வாழ்வையும் கருதி அவர்களுக்குத்தம்மாலான உதவியைச் செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம். இப்படி செய்வதனால் முதலாளிகளுக்கு நஷ்டமேற்படுமென்று எண்ணுவது தவறு.

நகாங்களில் ஜனநெருக்கம் அதிகமாயிருக்குமானால், கவர்ன்மெண்டார் அவற்றை விசாலப்படுத்த ஏற்பாடுகளைச் செய்வதுண்டு. அப்பொழுது பல புதிய தெருக்களும் இன்னும் மற்ற சௌகரியங்களும் ஏற்படும். இவ்விதம் விசாலிக்கப்படும் பாகங்களில் ஏழைகளுக்கு ஜாகைகள் கிடைப்பதில்லை. கொஞ்சம் செல்வமுள்ளவர்களே அவ்விடங்களில் ஜாகைகளை வாங்கித் தங்களுக்கு இஷ்டப்படி வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள்; இன்னும், நல்லமாதிரி வீடுகளைக்கட்டி வாடகைக்கு விடுகிறார்கள். இன்னும்சிலர், தங்கள்பணத்தைப் பூசொத்துக்களின் மேல் போடக்கருதி இப்படிப்பட்ட இடங்களில் வீடுகளை வாங்குகிறார்கள். ஆனால், ஏழைகளோ,

தமக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் ஜீவனத்துக்கே போதாததாயிருக்க எவ்வாறு அவ்விடங்களில் வீடுகளை வாங்கக்கூடும்? இவர்கள் அதிகமான வாடகை கொடுத்து அவ்விடங்களில் குடியிருக்க முடியாது.

சில நகரங்களில் கவர்ன்மெண்டார் பொது ஜன சுகாதாரத்திற்குப் பாதகமேற்படாமலிருக்கும்பொருட்டு, நகரத்திலுள்ள சில சுகாதாரமற்ற வீடுகளையும் சந்துகளையும் இடித்துப் புதிதாய் வீடுகளைக் கட்டியும், சிலவிடங்களை அப்படியே காற்றோட்டத்திற்காக விட்டும் வைக்கிறார்கள். இப்படி செய்வதனால், இவ்விடங்களில் முன்னே குடியிருந்தவர்கள் வேறு ஏற்கெனவே குடியுள்ள வீடுகளுக்குப்போய்ச் சேருகிறார்கள். இதனால் ஒரே குடித்தனத்திற்குப் போதுமான இடத்தில் இரண்டு மூன்று குடித்தனங்களாக இருக்க நேரிடுகின்றது. இன்னும் சிலவிடங்களில் அறை ஒன்றுக்கு ஒரு குடித்தனமாக இருக்கக்காணலாம். இப்படிப்பட்ட வீடுகளில் பகற்காலங்களில் புருஷர்கள் வெளியே போய்விடுவது காரணமாக அதிகக்கூட்டம் தெரியாவிட்டாலும், இராக்காலங்களில் ஜனநெருக்கத்தைக் காணலாம்.

வீடுகளில் அதிகமாகக் குடித்தனங்கள் இருப்பதனால், அங்கு வசிப்பவர்களின் தேகசுகாதாரமும் சன்மார்க்கமும் பாதகப்பட ஹேதுவாகின்றது. வியவசாயத் தொழிலையுடையவர்கள் இத்தகைய கேடுகளினின்று சற்று விலகியிருக்கக் கூடுமாயினும், தொழிற்சாலைகளில் வேலைசெய்பவர்கள் எவ்விதத்திலும் இக்கேடுகளுக்கு ஆளாகாமலிருக்க இயலாது. வீடுகளில் அதிக குடித்தனங்கள் சேருவதனால் இன்னும் பலவிதக் கெடுதிகள் சம்பவிக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட இடங்களில் அம்மை, காலரா, ப்ளேக் முதலான தொற்றுவியாதிகள் வெகு இலேசாகப் பரவக் கூடும்.

மேலே குறிப்பிட்ட கஷ்டங்களை நிவிருத்திக்க மார்க்கங்கள் எவை என்பதை ஒவ்வொருவரும் கவனிக்கவேண்டியது அவசியமாகும். முற்கூறியபடி, ஒரேவீட்டில் பல குடித்தனங்களாக இருந்து கஷ்டப்படும் ஏழைகள் தங்களுக்குச் சௌகரியமானபடி வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ள இயலாதவர்கள். இவர்களுக்குத் தொழில் செய்து கிடைக்கும் பணம் ஜீவனத்திற்கே போதாததாயிருக்க, மற்றைய சௌகரியங்களுக்குத் தமது முதலாளிகளையே எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. முதலாளிகளின் தொழிலின் முற்போக்கும் லாபமும் தொழிலாளிகளையே பொறுத்திருக்கின்றபடியால், இம்முதலாளிகள் அவர்களின் நல்வாழ்வைக்கோரியிருக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

தொழிலாளிகளின் நன்மையைக்கருதி கவர்ன்மெண்டார் அவர்களுக்குத் தனியே வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்து, அவர்களின் சக்திக்கியன்றவாறு வாடகை வசூலிக்கலாம். இவ்விதம் கட்டப்படும் சுகாதாரவிடுதிகள் தொழிற்சாலைகளுக்கு அருகிலேயே இருக்கவேண்டும். சற்றுத் தூரமாயிருக்குமானால், அவர்கள் காலதாமதமில்லாமல் தொழிற்சாலைகளுக்குவரச் சௌகரியங்களை ஏற்படுத்தவேண்டும். இன்னும், இவ்விடுதிகள் மற்ற ஜனசமூகத்தார்களினின்று சற்று விலகியிருப்பது நல்லது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அதிகக் குடித்தனங்கள் இராமலும, தொற்றுவியாதிகளுக்கு இடங்கொடுக்காமலும் இருக்கவேண்டும். அப்போதைக்கப்போது சேரும் அசுத்தங்களை வெளியேற்றுவதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் இருக்கவேண்டும். ஜனங்களின் உபயோகத்திற்காகச் சுத்தமான தண்ணீர் குழாய்களின் மூலமாய் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுவரவேண்டும். குடிவகைகள் முதலியன இவர்களுக்குச் சமீபத்தில் கிடைக்கும்படி இருக்கக்கூடாது. இவர்களின் பிள்ளைகள் படிப்பதற்கான பள்ளிக்கூடங்களைப் போதுமானவளவு ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இன்னும், இவர்களின் உபயோகத்திற்காக கோயில் முதலியவற்றையும் ஏற்படுத்தவேண்டும். இவ்விதம் இவர்கள் குடியேறியிருக்கும் பாகத்தை அடிக்கடி பார்வையிட்டு எல்லாம் நல்ல சுகாதார நிலைமையிலிருக்கச்செய்யவும், வாடகைகளை வசூலிக்கவும்

பொறுப்புவாய்ந்த ஒரு உத்யோகஸ்தரை ஏற்படுத்தவேண்டும். மேலே குறிப்பிட்டபடி தொழிலாளிகளுக்குச் சௌகரியங்களைச்செய்து கொடுத்தால், அவர்களின் தேகசௌக்கியம் நல்ல நிலைமையிலிருந்து தத்தம் வேலைகளைச் சரிவரச் செய்வார்களென்பதில் ஐயமில்லை. இந்த நிலைமையில் இவர்சள் தொழிற்சாலைகளில் சிறந்த வேலைகளைச் செய்யக்கூடியவர்களாயிருக்கின்றபடியால், இவ்வளவு சௌகரியங்களையும் செய்துகொடுத்த கவர்ன்மெண்டார் தொழிற்சாலை முதலாளிகளிடமிருந்து கொஞ்சம் பணவுதவியையும் பெறலாம். கூலிவேலை செய்பவர்கள் பெரும்பாலும் ஏழைகளானபடியாலும், அவர்களுக்குத் தக்க சுகாதாரமுள்ள விடுதிகளைக் கட்டிக்கொடுத்து அவர்களின் தேகசௌக்கியம் சீர்கேடடையாமல் பாதுகாத்து வருவதனாலும் அவர்சள் நன்மையடைவதோடு, அவர்களை அமர்த்திக்கொள்ளும் முதலாளிகளுக்கும் தொழிற்சாலை வேலைகள் சிறப்பாக நடந்தேறித்தக்க லாபம் கிடைக்க வழியுண்டு.

The Curse of Echo.

By Mr. K. P. Seshadri Aiyangar,

எதிரோலியின் சாபம். *

கிரீஸ் தேசத்தில் ஹெலிகன் என்னும் பர்வதமொன்று இருக்கின்றது. அதன் இரமணீயமான பள்ளத்தாக்கில் பரிமளமிகுந்த டவ்ஷபச் செடிகள் விசேஷமாக வளர்ந்திருந்தன. அங்கே ஒரு அப்ஸரஸ் இருந்துவந்தாள். அவளது பெயர்தான் எதிரோலி. அவள் தன் சகோதரிகளுடன் கைகோத்துக்கொண்டு பசுப்புற்றரை மீதும் மலையினின்று சலசலவென்று சப்தித்துக்கொண்டுவரும் அருவிகளின் பக்கத்திலும் உலாவி விநோத வார்த்தைகளாடிப் பரிஹசித்துக்கொண்டிருப்பது வழக்கம். அவர்களெல்லாரைக்காட்டிலும் எதிரொலி சுறுசுறுப்புள்ளவள்; நடையில் அன்னத்தை யொத்தவள். அவளது மந்தஹாஸமோ மதனனையும் வசீகரிக்கும் தன்மையது. வாயைத் திறந்து ஒருவார்த்தைசொல்ல ஆரம்பித்தாலோ, தேன்மாரி பொழிவதை யொக்கும்: அத்தகைய இனிமையான மொழிகளைப் பேசத்தக்க தன்மை வாய்ந்தவள். கதை சொல்வதில் அவளுக்கு வேறு இணை கிடையாது. அவ்வளவு சமத்காரம் வாய்ந்தவர்சள் கிடைப்பது அருமை. ஆகவே, அவளது சகோதரிகள் அவளை ஏதாவது சில்விஷம் செய்யவெண்ணினால், அவளைக் கூப்பிட்டு, 'எதிரொலியே! வார்த்தையில் வல்லவளே! நீ சென்று ஹீராவுடன் அவளது லதாகிருஹத்திலுட்கார்ந்து அவள் என்றும் கேட்டிராத ஓர் அபூர்வமான கதையை அவளுக்குச் சொல். அவளது கவனம் முழுவதும் கதை கேட்பதிலேயே ஆழ்ந்திருக்கட்டும். நம்மைக் கண்டுபிடியாமலிருக்க இதுதான் நல்லவழி. நீ சொல்லும் கதை மிகவும் பெரியதாயிருக்கவேண்டும். அப்படி செய்தாயானால் உனக்குக் கூந்தலில் முடிந்துகொள்ள அத்யற்புதமான ஒரு மலர்ச்செண்டு கொடுப்போம்' என்று சொல்வார்கள்.

இதைக்கேட்டதும் எதிரொலி சந்தோஷமுடையவளாய்ச் சிரித்தாள். எதிரொலியின் சிரிப்பானது அப்பள்ளத்தாக்கு முழுவதும் கேட்கும்படியாயிருக்கும்.

"அவள் என் கதையைக் கேட்டு அஸ்வாஸ்யம் அடையவாரம்பித்தால் நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்?" என எதிரொலி கேட்டாள்.

---

* இது கிரீஸ் தேசத்தில் வழங்கிவரும் புராதன கதை. பெரிய மண்டபங்களிலும், மைதானங்களிலும், கணவாய்களிலும் உரக்கக்கூப்பிடின் எதிரொலி பின் தொடர்ந்து உண்டாவதைக் கேட்கலாம், அந்த எதிரொலியைப்பற்றிய ஒருகதை இங்குத் தமிழில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

"அப்படி அவள் உன் கதையினால் வெறுப்படையுங்காலம் வருமாயின், அப்பொழுது நாங்கள் பார்த்துக்கொள்ளுகிறோம். அதைப்பற்றி நீ கவலைப்படவேண்டாம்" என்று அந்த அப்ஸரஸ் சகோதரிகள் பதில் சொன்னார்கள்.

எதிரொலி இம்மறுமொழியைக் கேட்டதும், மிக்க சந்தோஷத்துடன் ஹீராவின் பக்கத்திலுட்கார்ந்து கதைசொல்லச் செல்லலானாள். ஹீரா என்பவள் தேவர்களுக்கெல்லாம் அரசனான ஜீயஸ் என்பவனின் மனைவி. அவள் வெகுகடின சித்தமுடையவள்; அப்படியிருந்தபோதிலும் எதிரொலியை நகைமுகத்துடன் வரவேற்றாள். எதிரொலியைக் கண்டவர் யாவரும் சந்தோஷ சாகரத்தில் அமிழ்வர்.

"ஹே! அப்ஸரஸே! நீ இங்கு என்னிடம் வந்ததன் காரணம் என்ன? யாது விசேஷம்?" என்று ஹீரா அதிகார தோரணையாகக் கேட்டனள்.

பெருமை வாய்ந்த ஹீராவே! உன்னிடத்தில் வெகுநாளாகப் பேசவேண்டுமென்று எனக்கு ஆசை உண்டு. அப்படிப்பட்ட ஆசையானது நெடுங்காலமாக எனக்கு உதித்திருக்கின்றது. இதற்குமுன் என்றும் கேட்டிராத ஓர் அபூர்வ கதையை நான் உனக்குச்சொல்ல விரும்புகிறேன்" என்று எதிரொலி விநயமாய்த் தன் மனத்திலுள்ளதை உள்ளபடியே கூறினாள்.

"ஆம் ஆம்: நீ சொல்லும் கதைக்கு முடிவென்பதே யிராது. சூரியனது உதயத்தைப்போல அந்தமே ஏற்படாது. நீ எண்ணிறந்த கதைகளைச் சொல்லுவாய். ஒவ்வொன்றும் கிழவனது தாடியைப்போல் நீண்டிருக்கும்" என்றாள் ஹீரா.

"தாயே! இதற்குமுன் நீங்கள் அநேகங்கதைகளைக் கேட்டிருப்பீர்கள். அவைகளெல்லாம் நான் சொல்லப்போகும் கதைக்குக் கொஞ்சமும் இணையாகாது. இதற்கு அவை எவ்வளவோ தாழ்ந்தவை" என்றாள் எதிரொலி.

"சரி: நீ சொல்லும் கதை இனிமையாயும் கேட்பதற்கு ஸந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதாயுமிருப்பின், ஆதிமுதல் அந்தம்வரை காதுகொடுத்துக் கேட்கிறேன்" என்றாள் சடினசித்தம் படைத்த ஹீரா.

ஹீராவின் பக்கத்தில் எதிரொலி வந்தமர்ந்து, அவளது வதனத்தை உற்று நோக்கியவாறே தன் கதையைச் சொல்லவாரம்பித்தாள். எதிரொலி வார்த்தையில் வரம்பெற்றவள். அவள் லோகத்தில் நடக்கும் விஷயங்களைக் கண்டும் கேட்டுமிருந்தாள். அவைகளை யெல்லாம் அவள் பிறர்க்குச் சொல்லும் சக்திவாய்ந்தவள்; அபூர்வமான விஷயங்களெல்லாம் சேர்த்து நல்ல கதைகளாகத் தன்னிஷ்டப்பிரகாரம் உரைப்பாள். கதை சொல்வோர் யாவருமே கொஞ்சம் பொய்யையும் கலந்தே கூறுவார்கள். அவர்கள் அவ்விதம் கூறும்போது, தம்முடைய அநுபவத்தில் தெரிந்துகொண்ட உண்மையான விஷயங்களையும் அதனுடன் கலக்கிறார்கள். ஹீரா எதிரொலி சொன்ன கதையில் தன் முழுகவனத்தையும் செலுத்தினாள்; அந்தச் சமயத்தில் தன் அழுக்காற்றையும் மறந்துவிட்டனள். எதிரொலியின் வசீகர வார்த்தையினால் கதையில் நடக்கும் விஷயங்களை ஹீரா தானே நேரில் அநுபவிப்பதாகப் படும்படி தோன்றிற்று.

ஆனால், கடைசியில் ஹீரா, தன்னை அப்ஸரஸ்கள் பரிகசிசம் செய்வதற்காக ஏற்படுத்திய சூழ்ச்சி இது என்று தீர்மானித்தாள். மற்றவர்கள் தன்னை ஏளனம் செய்ய எதிரொலியே முக்கிய காரணமென்றறிந்து, முகம் மிகவும் சிவக்க, உதடு துடிக்க, மின்னல்போல் திடீரென்று கோபந்தோன்றமுற்றாள்.

"இதுவரையில் வார்த்தையில் வரம் பெற்றிருந்த நீ எனக்குப் பரிபவத்தை உண்டுபண்ணினதனால், அந்த வரம் இன்றோடு போகக்கடவது. இனி, நீ ஊமையாகவிருந்து, ஒருவர் பேசி முடிந்ததும் அவரது கடைசி வார்த்தைகளைத் திருப்பித்தான் சொல்லவேண்டும்" என்று ஹீரா சினத்தால் சபித்துவிட்டாள்.

'அந்தோ! அந்தோ!' என்று அப்ஸரஸ்கள் எல்லோரும் ஒன்றசேர்ந்து பரிதபித்து முறையிட்டனர்.

'அந்தோ! அந்தோ!' என்று எதிரொலியும் அவர்களின்பின் சொன்னாள்; அதற்குமேல் ஒருவார்த்தையும் சொல்ல முடியவில்லை. ஹீராவிடம் மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டுமென்று எவ்வளவோ பிரயாசப்பட்டும் வார்த்தைகள் வரவில்லை. எதிரொலிக்குப் பேசுந்திறமை அப்போதே போய்விட்டது. வேறொருவர் பேசுவதைத்தான் அவளுக்குப் பேசமுடியும். தானாகப் பேசவேண்டுமென்று முயற்சி செய்தாலும் அவளால் முடியாமற்போயிற்று.

II

அந்த இரமணியமான பிரதேசத்தில் ஒரு இராஜகுமாரன் வேட்டையாடுவதன் நிமித்தம் வந்திருந்தான். அவன் பெயர் நார்ஸீஸஸ். அவன் வேட்டையாடிக்கொண்டிருக்கும் ஸமயத்தில் தன்னுடன் வந்த சிநேகிதர்களை விட்டுப்பிரிந்து மார்க்கந் தப்பிவிட்டான். அவன் மிக்க அழகு பொருந்தியவன்; யௌவனப் பிராயத்தினன்; கருகிவளைந்த புருவத்தினன்; காந்தையர் மனங்கவர் நோக்கத்தினன்; மலையும் மலைக்கும் வலிமிகு புயத்தினன். அவன் காமனையும் வாட்டும் சட்டழகு படைத்தவனுவான். வசந்த காலத்தில் புஷ்பங்கள் வாசனையும் அழகும் மிகுந்திருப்பதுபோல, அந்த யௌவன பருவத்தில் அவன் வனப்பிலும் தேஜஸிலும் அதிகரித்து விளங்கியிருந்தான். எவர் அவனைக் கண்டபோதிலும் நேசியாமலிரார். அவன் இரும்பைப்போல் கடினமான இருதயமுள்ளவனுயிருந்தபடியால், பலரும் அவனை மனப்பூர்வமாக நேசித்து அடைய வியலாது பெருமூச்சுவிட்டனர். அதைக்கண்டும் அவன் கொஞ்சமேனும் இரக்கம் கொண்டானில்லை. அவன் இப்பூவுலகத்தில் பிறந்தபோது டேரீஸஸ் என்னும் சோதிட நிபுணர் அவனது பிற்கால வாழ்க்கையின் கூற்றைப்பற்றி முன்னமேயே எடுத்துரைத்திருந்தார். 'அவன் தன்னைத்தான் பார்க்ாதவரையில்சுகமாகவும்சந்தோஷமாகவும் வாழ்வான்' என்று அவனது ஆயுர்ப்பாவத்தைக் குறித்துச்சொல்லியிருந்தார்; சோதிடம் பலித்துவிட்டது.

நார்ஸீஸஸ் உலகத்திலுள்ள பொருள்களெல்லாவற்றினையும் அலக்ஷியஞ்செய்தான்; புருஷர்களையும் பொருட்படுத்தினவனல்லன். அவன் அங்கனுமணிகளையும் கருதினவனல்லன். அவன் அதிசுந்தராங்கனுனபடியால், அவனது அழகில் ஈடுபட்டு யாவரும் அவன் விரும்பியதைக் கொடுத்துவந்தனர். அவனுக்கு அன்பென்பதாவது, காதல் என்பதாவது, துக்கமென்பதாவது லவலேசமும் தெரியாது. ஒரு வஸ்துவின்மேல் அன்பும் விருப்பமும் ஏற்படுமேல், அப்போதே துக்கமும் வருத்தமும் கூடவே ஏற்பட்டுவிடும்.

நார்ஸீஸஸ், கானகத்தில் மேடுகளிலும் பள்ளங்களிலும் வீணுயலைந்து திரிந்தான்; தன் நேயர்களைக் கண்டானில்லை. அவன் திரிவதை அப்ஸரஸ்கள் கண்ணுற்றனர். அவனது எழில் மிகுந்த ரூபத்திற்கு அவர்கள் வசப்பட்டு அவன் செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் செல்லலானுர்கள். நார்ஸீஸஸ் நசிக்கக்கூடிய நானுனபடியால், அவனெதிரே செல்ல அவர்கள் வெட்கப்பட்டார்கள். மரங்களின் மறைவிலும் பாறைகளின் பக்கங்களிலும் ஒளிந்து ஒளிந்து அவனது மதனரூபத்தைக் கண்டுவந்தனர். அந்த அப்ஸரஸ்களோடு எதிரொலியுமிருந்தாள்.

நார்ஸீஸஸ், தான் வெகுதூரம் வழிதப்பி வந்துவிட்டோம் என்று தெரிந்துகொண்டு, இனி நடக்கத் தோன்றுதவனுய், தனது சிநேகிதன் பெயரைக் கூப்பிட ஆரம்பித்தான்.

"பர்ஸீயஸ்! நீ எங்கிருக்கிறுய்!" என்று கூப்பிட்டான்.

"நீ எங்கிருக்கிறுய்?" என எதிரொலி பதிலொலித்தாள்.

நார்ஸீஸஸ் இந்தக் குரலைக்கேட்டதும் நின்றுவிட்டான்; குரல்வந்த இடத்தை உற்றுநோக்கினுன். இதற்குள் எதிரொலியைத் தவிர மற்றைய தேவகன்னிகள் அவ்விடம் விட்டகன்றனர். நார்ஸீஸஸ் மீளவும் தன் நண்பனைக் கூப்பிடலானுன்.

"நான் இங்கேயிருக்கிறேன்—காட்டில் நார்ஸீஸஸ்."

"காட்டில் நார்ஸீஸஸ்" என்றாள் எதிரொலி.

"இங்கே வா" எனக் கூவினான்.

"இங்கே வா" எனப் பதில் சொன்னாள்.

இந்த அதிசயமான குரலைக்கேட்டு, நார்ஸீஸஸ், அதிக ஆச்சரியமடைந்து, சுற்றுப்பக்கங்களிலெல்லாம் திரும்பிப்பார்த்தான்; ஒருவரையும் காணவில்லை.

"நீ சமீபத்திலிருக்கிறாயா?" எனக் கூப்பிட்டான்.

"சமீபத்திலிருக்கிறாயா?" என்றாள் எதிரொலி.

நார்ஸீஸஸ் ஒருவரையும் காணாததனால் மிகவும் வியப்படைந்து, குரல் வந்த திக்கையே நோக்கிச் சென்றான்.

எதிரொலி தன்பக்கம் அவன் வருவதை உணர்ந்து இன்னும் சற்றுத்தூரம் சென்றாள். அப்படிசெல்லவே, அவன் மறுபடியும்கூப்பிட்டபோது, அவளது குரல் இன்னும் வெகுதூரத்திலிருந்து வந்தது. அவள் எங்குச்சென்றபோதிலும் அவனும் அவளைப் பின்தொடர்ந்தான். அவள், தன்னைத் தப்பிப்போக வழிவிடமாட்டானெனத் தெரிந்துகொண்டாள். பிறகு இருவரும் எதிருக்கெதிரே பசும்புற்றரைமீது நின்றனர். அங்கு ஒரு பெரிய பொய்கையிருந்தது. அப்பொய்கையைக் கண்டதும் நார்ஸீஸஸ் சந்தோஷங்கொண்டு ஜலத்தினருகில் சென்று நின்றான். எதிரொலி அவன் பின்னால் ஒரு விருக்ஷத்தின்மீதுசாய்ந்தவண்ணமாக நின்றிருந்தாள். நார்ஸீஸஸ் ஜலத்தின் பக்கம் திரும்பியிருந்ததனால், அவள் தன் கண்களினின்று நீர் தாரை தாரையாகப்பெருக்கினாள்; அவனைப் பூர்ணமாக நேசித்தாள்; அவனிடத்தில் பேசவேண்டுமென்று எண்ணினாள்; ஆனால், ஒருவார்த்தையும் பேசமுடியவில்லை. திடீரென நார்ஸீஸஸ் எதிரொலியைத் திரும்பிப்பார்த்து,

"என்னைக் கூப்பிட்டவள் நீதானோ" என்று கேட்டான்.

"நீதானோ?" என்றாள் எதிரொலி.

"நான் முன்பே சொல்லியுள்ளேன்—நார்ஸீஸஸ்" என்றான்.

"நார்ஸீஸஸ்" எனப் பதிலுரைத்து அவனெதிரே தன்னிரண்டு கைகளையும் நீட்டினாள்.

"நீ யார்" என்றான் நார்ஸீஸஸ்.

"நீ யார்" என்றாள் எதிரொலி.

மிகவும் கோபமாய் "நான் முன்பே சொல்லவில்லையா?—நார்ஸீஸஸ்" என்றான்.

"நார்ஸீஸஸ்" என்று எதிரொலி மறுபடியும் சொல்லி, முன்போலவே விரித்த கை விரித்தபடியே நின்றாள்.

"ஏதோ சொல்: நீ யார்? என்னை ஏன் கூப்பிட்டாய்?" என்றான் நார்ஸீஸஸ்.

"என்னை ஏன் கூப்பிட்டாய்" என்று எதிரொலி பதில் சொன்னாள்.

இதைக்கேட்டதும் நார்ஸீஸஸ் மிகவும் சினங்கொண்டு, "நங்கையே! நீ யாராயிருந்தபோதிலும் சரி: நீ என்னை இக்கானகத்தில் வெகுதூரம் அலையவிட்டாய். இப்பொழுது என்னை நீ பரிகாசம் செய்யாதே" என்றான்.

"நீ என்னைப் பரிகாசம் செய்யாதே" என்று பதிலுரைத்தாள் எதிரொலி.

இவ்வார்த்தைகளை அவன் கேட்டதும் அதிக கோபமுடையவனாய், அவளை நிந்திக்க வாரம்பித்துவிட்டான். அவன் வையும் ஒவ்வொரு வசையையும் திரும்பவும் அவனுக்கே பிரயோகித்துவிட்டாள் எதிரொலி. கடைசியில், அவன், திரிந்த அலுப்பினாலும் கோபமுதிர்ச்சியினாலும் ஒன்றுந் தோன்றாதவனாய், அருகேயுள்ள புற்றரையின்மீது படுத்துக்கொண்டான். அவன் பக்கத்தில் கொஞ்சநேரம் எதிரொலி நின்றிருந்தாள். பிறகு, அவ்விடத்தைவிட்டு ஒரு பாறையின் மறைவில் போய் நின்றிருக்கலானாள். கொஞ்சநேரம் சழிந்தபின், நார்ஸீஸஸுக்குக் கோபம் சற்றுச்சாந்தமடைந்தது. நீர்வேட்கை அதிகமாயிருந்தபடியால் அருகிலிருக்கும் ஜலத்தை அள்ளிக்குடிக்கக் குனிந்தான். ஜலத்திற்கு நேரே கைகளை நீட்டினபோது தன்னை நோக்கும் ஒரு முகத்தைக் கண்டான். அப்படிப்பட்ட அழகிய முகத்தை ஒருநாளும் அவன் கண்டதேயில்லை. அவன் காதல் என்பதை எள்ளளவும்

உணராதவன். அம்முகத்தைப் பார்த்ததும் அவனுக்குக் காதல் மூண்டெரியத் தலைப்பட்டது, பெருமூச்சுடன் அதனெதிரே தன்னிரு கைகளையும் நீட்டினான். அந்த உருவமும் அவனெதிரே இருகைகளையும் நீட்டிற்று. எதிரொலி பாறையின் மறைவிலிருந்தபடியே பெருமூச்சுக்கு எதிர் பெருமூச்சுவிட்டாள். அந்த உருவம் தான் செய்ததை மீளவும் தனக்குச் செய்கிறதென்றும், அதுவும் பெருமூச்சு விடுகிறதென்றும், அது தன் காதலைத் தனக்குத் தெரிவிக்கிறதென்றும் நார்வீஸஸ் எண்ணிக்கொண்டு, "உன்னை நான் காதலிக்கிறேன்" என்று மெதுவாகச் சொன்னான்.

இதற்குப் பதிலாக பாறையில் மறைந்திருந்த எதிரொலி "நான் காதலிக்கிறேன்" என்றாள்.

பொருத்தமான இவ்வார்த்தையைக் கேட்கவே பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்ததுபோல நார்வீஸஸ் உள்ளம்பூரித்த, அந்த உருவத்தைக் கையால் பிடிக்க யத்தனித்தான். அப்படி பிரயத்தனப்படும்போது நீர்நிலை தடுமாற்றமுற்றது; உருவம் கலைதலுற்றுவிட்டது. நார்வீஸஸ் குனிந்து அவ்வுருவத்தைப் பிடிக்கவெண்ணி ஜலத்தை எடுத்தான்; ஜலம் மாத்திரம் கையிலிருப்பதைக் கண்டான்; தான் மிகவும் ஆத்திரப்பட்டுவிட்டதாக எண்ணிச்சற்றுநேரம் காத்திருந்தான். நீர்நிலை கலைபடாமல் சரியாக இருக்க, அவனது அந்தமான முகம் மீளவும் தெரிந்தது. மறுபடியும் அதைப்பிடிக்க அவன் குனிந்தான். அப்பொழுதும் அவ்வுருவம் கைக்கு அகப்படாமல் தப்பிக்கொண்டது. பல தடவைகளிலும் அவன் அதைப் பிடிக்கப் பிரயத்தனப்பட, அவ்வுருவம் கைக்கு அகப்படாமலேயே யிருந்தது. கடைசியில், நார்வீஸஸ் மிகவும் மனவருத்தத்துடன், அவ்வுருவத்தைப் பிடிக்க எண்ணுவதை விட்டுவிட்டான்; தன் கண்களினின்றும் நீர் தாரைதாரையாகப்பெருக ஜலக்கரையிலுட்கார்ந்தபடியே நீரில் உருவத்தைப் பார்த்தான்; ஜலத்தினுள்ளிருந்த பிரதிபிம்பமும் கண்ணீரை வடிபவிட்டது. இதைக் கண்ட நார்வீஸின் மனம் சகிக்கவில்லை. எவ்விதத்திலாவது அவ்வுருவத்தை அடையவேண்டுமென்றும், இல்லாவிடில் இறக்கவாவது வேண்டுமென்றும் அவன் தீர்மானஞ்செய்துகொண்டான்; ஆகவே, கடைசித்தடவையாக முன்னே சாய்ந்தான்; ஆழத்திலாவது சென்று அவ்வுருவத்தை அடையலாமென்றெண்ணித் தடாகத்தினுள்குதித்துவிட்டான். அப்பொய்கையிலுள்ள பாசிக்கும், பாறைகளுக்கும் மத்தியில் நார்வீஸஸ் இறந்துகிடந்தானேயொழிய, தன் காதல்நிலையைக் கண்டானில்லை. அவனுக்குத் தன் முகந்தான் நீரில் பிரதிபலித்ததென்று தெரியாமற் போய்விட்டது. இச்சம்பவம் முன்னே சோதிட நிபுணன் சொன்ன வார்த்தையை மெய்யாக்கிவிட்டது. அவன் தன் முகத்தைத் தான் பாராதிருக்கும்வரை சுகமாகவே வாழ்ந்திருந்தான்.

எதிரொலி பாறையினின்று நடந்தனவெல்லாம் கவனித்துவந்தாள். நார்வீஸஸ் தடாகத்தில் குதிக்கும்போது அவள் வேகமாய் அவனைத் தடுக்க ஓடோடியும் வந்தாள். இதற்குள் அவன் தடாகத்தில் விழுந்து முழுகிப்போனான். அவன் நீரில் முழுகியதைக் கண்டதும் எதிரொலி பொய்கைக்கரையிலுள்ள புற்றரையின் மீது தன்னாவி போகுமளவும் அழுதேதீர்த்தாள். அவள் இறந்தாலும், அவளுடைய குரல்மாத்திரம் மிகுந்திருக்கும்படியான சாபம் உண்டு. ஆகவே, அவள் இன்றைக்கும் இருக்கிறாள்; உருவமற்ற குரலோடு பாறைகளிலும் குகைகளிலும் மண்டபங்களிலும் எப்பொழுதுமிருக்கிறாள். அவள் தன் காதலனைக்குறித்து புற்றரையின்மீது படுத்தபடியே கண்ணீர்பெருக்கினாளாதலால், அந்த இடத்தில் ஒரு பரிமள மிகுந்த புஷ்பம் ஒன்று முளைத்தது. அதை ஜனங்கள் நார்வீஸஸ் என்றழைக்கின்றனர். ஹெலிகன் பர்வதத்திலுள்ள தடாகத்தில் தன் முகத்திலுள்ள பிரதிபிம்பத்தைக்கண்டு சித்தப்பிரமை கொண்டு காதலித்து அதை அடைய இயலாது பொய்கையில் மூழ்கி உயிரைத்துறந்த அந்தப் பேதையான நார்வீஸஸை ஜனங்களின் மனதில் அப்பெயருள்ள புஷ்பம் ஞாபகப்படுத்துகின்றது.

சீ. பி. சேஷாத்ரீ ஐயங்கார்.

Un-cleanliness.

BY PANDIT P. K. SREENIVASACHARIAR.

அசுசிகள்.

தேகமானது, "ஊறி உவர்த்தக்க ஒன்பது வாய்ப் புலனும் கோதிக் குழம்பலைக்கும் கும்பம்", "அழுக்குடம்பு", "புன்றோலால் வேய்ந்த புலால்வாய்க் குரம்பை" என்றவாறு வெறுக்கும்படி உள்ளது. இதனை இயன்றவரை சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளாவிடின், அஃதுடையவனுக்கும் பிறர்க்கும் மிக்க அருவருப்பும் கேடும் உண்டாக்குமென்பதை வெளியிட வேண்டுமோ? பலர் தங்கள் உடலில் மாசுபோக நீராடுவதில்லை. சிலர் பலநாள் அல்லது சிலநாள்களுக்கு ஒரு முறையே நீராடுகின்றனர். அவர்களுக்கு உணவு எப்படி ருசிக்கின்றதோ அறியக்கூடவில்லை. நன்றாக ஸ்நானஞ் செய்யாதவர்க்குத் தூக்கமும் இனிது வாராது. தீ நாற்றம் வீசும் அழுக்குப்படிந்த தேகத்துடன் சிலர், பலர்கூடிய இடத்துச்குக் கூச்சமின்றி வந்துவிடுதலும் செய்கின்றனர். அவர்களுடன் இருக்க நேரிட்டுவிட்டால் மற்றவர்கள்பாடு சொல்லத் திறமிலோம். சிலர் தம் தேகத்துப் புலை நாற்றத்தை இனிதாக உகந்துங் கொள்வார்களோ? சிலர் தம் பற்களைத் தக்கபடி சுத்தஞ்செய்யாமையால் அவை ஊத்தை வழிந்து கொண்டிருக்கப் பேச ஆரம்பித்துவிட்டால், துர்க்கந்தம் வீசுகிறது. சிலருடைய தலைமயிரில் பேனும் ஈரும் குஞ்சுகுளுவானுடன் வாழ்கின்றன. சிலருடைய வஸ்திரங்கள் பல நாள்களுக்கு ஒருமுறையேனும் நீரில் தோய்த்து அழுக்குப் போக்கப்படாமையால், சிலைப்பேனுக்கு ஸநா உறைவிடமாக உள்ளன. இவர்களை ஸகல ஜீவதாரரான கடவுளுக்கு ஒருவாறு நிகரென்று கூறலாமோ? ஞானிகள் புலையுடலைத் துறக்க அதிசமாகப் பிரயாசைப்படுகின்றனர். அஞ்ஞானிகளோ, புலையுடலில் இன்னும் புலையூனையிட்டு, துர்க்கந்தமான கள் முதலியவற்றையும் அருந்தி அதனைக் கேடாக்குகின்றனர். நாற்றத்துக்கு நாற்றங்கால், நாற்றக்களஞ்சியம் என்னத் தக்க இவர்களுக்குச் சுசி பொருந்திய மனைவியர் நேர்ந்தால், அவர்கள் என்ன பாடுபடுவார்களோ? சுத்தர்களான பிள்ளைகள் தோன்றியிருந்தால், அவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுவார்களோ?

சிலர் அழுக்குப்போக நீராடாததனால் உடலில் மாசு சுமையாயிருக்க, அதனைப் போக்க வேண்டி விரல்களால் உடலில் தேய்த்து அழுக்குத் திரட்டி உருண்டையாக்கிப் பார்க்கின்றனர். அப்படிப் பார்த்துப் பிறகு எறிவார்கள் போலும்! சிலர் கத்தியாலே அழுக்கைச்சுரண்டியெடுக்கின்றனர். கிராமாந்தரங்களில் நாம் பல இடங்களில் பார்த்த சிலவற்றை இங்குக் குறிப்பிடுவோம்.

ஆண்களும் பெண்களும் ஒருவர்க்கொருவர் தலையைப்பார்த்து அதில் உள்ள பேன்களையும் ஈர்களையும் குத்திக்கொல்வதற்கென்று சில நேரம் உட்காருவார்கள். இங்ஙனம் பார்த்தெடுத்துக்கொல்வதில் சிலர் மிகவும் கைதேர்ந்தவர்கள். நொடிப்பொழுதில் பலவற்றைப் பார்த்தெடுத்துக் கொல்ல வல்லவர்களென்று சிலர் சிலரைக்குறித்து சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். சிலர் தம் தலைமயிரில் ஈரும் பேனும் பார்த்தெடுக்கத் தமக்கு உற்றார் உறவினர் கிடைக்காவிட்டால், அவற்றினாலாகிய கடியுபாதையைப் பொறுக்கமாட்டாமல் இருகைகளாலும் தலையைச் சொறிந்து கொள்ளுகிறபோது அவர்களுடைய முகம் திவ்யமாக இருக்கும்!

இது நிற்க. சிறிது தெரிந்தவர்களும் கற்றவர்களும் நாகரிகரென்று தம்மை நினைத்துக் கொண்டும் சொல்லிக்கொண்டும் இருப்பவர்களுங்கூடச் செய்கின்ற சில அருவருப்பான செயல்களை வெளியிடாமலிருக்கக் கூடவில்லை. சிலர் ஜலதோஷம் வாராதிருப்பதற்குச் சிரஸ்நானஞ்செய்து பழகவேண்டுமென்பதை அறியாததனால், அடிக்கடி ஜலதோஷங்கொண்டு மூக்கி

விருந்து சளி ஊற்றெடுத்துப் பெருக, அதனை உறிஞ்சுகின்றனர். சிலர் உறிஞ்சி உட்கொண்டு விடுதலும் செய்கின்றனர். சிலர் தம் சளியைத் தாம் அருவருக்காததனால், பிறரும் அருவருக்க மாட்டார்களென்று எண்ணிப்போலும்! மன்னுயிரைத் தன்னுயிர்போல் எண்ணும் பரம காருணிகர்களோ! பிறர் வீட்டுக்குப்போனால் அவ்விடம் சுத்தமாயிருப்பதைக் கண்டாலும் அசுத்தப்பிணிகளாதலால் சளியைச் சிந்தி ஆபாசஞ் செய்கின்றனர்; அல்லது, சிந்தி அங்குள்ள சுத்தமான தூணிலோ, சுவரிலோ, மற்று அங்குள்ள மேஜை, நாற்காலிகளிலோ இவை போன்ற வேறு சாமான்களிலோ தொற்ற வைத்துவிடுகின்றனர். அவ்வறியாதவர்களின் இச்செயலை அறியாதவர்கள் அவ்விடங்களில் கை வைத்துவிட்டு அறிந்து அவ்வஸஹ்யத்தைக் குறித்துப் படும் பாடும் கொள்ளும் அருவருப்பும் நாம் சொல்லவொண்ணாது. தம்கைகளையே தறித்துவிட்டால் நலமென்று அவர்கள் சொல்லவும் கேட்டிருக்கிறோம். சிலநாள் அக்கைகளால் உணவெடுத்து உட்கொள்ளவும் அவர்கள் விரும்பாமல் அருவருக்கின்றனர். சிலர் சளியைச் சிந்தித் தம் உடைகளில் பத்திரப்படுத்துகிறார்கள்; தங்கள் உடலிலேயே அதனைத் தேய்த்து ஒப்படைத்துவிடுபவர்களும் உண்டு. இவ்வித அசுத்தப்பிராணிகள் பொடிபோடுகிறவர்களாயிருந்தால் "அயம் விசேஷஃ" என்று சொல்லும்படியிருக்கும்: அவ்வருவருப்பை விவரிக்க முடியாது. பிறரை அடித்தால் வைதால் உண்டாக்கும் தீமையினும், தேகத்தின் புலால்நாற்ற வீச்சாலும் கண்டவிடங்களிலும் சளியைச் சிந்துதல் கண்பீளையைத் தீற்றுதல், காறியுமிழ்தல் முதலியவற்றினாலும் பிறர்க்குச் செய்யும் தீமை பொல்லாதது. சுத்தர்கள் முன்னையவற்றைப் பொறுப்பினும் பொறுப்பர்; பின்னையவற்றைப் பொறுக்கவேமாட்டார்கள். சிலர் வீடுகளில் சாக்கடைக்கால்கள் வெகுகோரம்: அசுசியால் ஈக்களும், எறும்புகளும், கொசுக்களும் சிலர் வீடுகளில் கோடானுகோடியாக உள்ளன. சிலர் வீடுகளில் குழந்தைகள் மலபாதை செய்துவிட்டாலும், வாந்திசெய்துவிட்டாலும் இன்னும் இவைபோன்ற அசுசிகளைச் செய்துவிட்டாலும் அவ்விடங்களையும் சுத்தஞ்செய்வதில்லை; குழந்தைகளையும் அலம்பிச் சுத்தஞ்செய்வதில்லை. மலம் வெகுநேரமாய் நாறிக்கிடக்கவும் வீட்டில் சாவகாசமாக உண்ணவும் உடுக்கவும் ஸல்லாபஞ்செய்யவும் எப்படி மனம் ரமிக்குமோ தெரியவில்லை. சில வீடுகளில் ஜனங்கள் அசுசியான உதவாத வஸ்துக்களையெல்லாம் குவித்துவைத்திருக்கின்றனர். சிலர் வீடுகளில் அழுக்குத் துணிகள் அங்கங்கு ஒழுங்கீனமாகக் கிடக்கும். தானிய உறைகளில் புஸ்தகங்களும், புளிப்பானையில் பட்டுவஸ்திரங்களும் ஆக இப்படியே அவ்வற்றிற்கு ஏற்ற இடங்களில் அவ்வப்பொருள்களை வைக்காமல் அவற்றை அவலக்ஷணமாக்குகின்றனர். சிலர் வீடுகளில் அழகான சுவர்கள் இருப்பினும் அவை சுத்தமாயிருக்க ரம்யமாகப் பார்ப்பதற்கு இடமில்லாதபடி, வாங்கும் தயிர் மோர் வெற்றிலை முதலியவற்றிற்கு கணக்கிடப் பொட்டுப்போட்டு வைக்கிறார்கள். இப்பொட்டுக்களின் இயல்பை விவரிப்பின் விநோதம். தயிர்க்காரன் தயிர்வார்த்தபிறகு தயிர்த்துளிகளைச் சாணித்தண்ணீர்கொண்டு மெழுகிய தரையில் அல்லது மண்தரையில் விட்டு நன்றாகக் குழைத்து அந்த அழுக்குக் குழைசேற்றைக் கொண்டு சன்னமிட்ட பளபளப்பான சுவரிலும் கூசாமல் போடுவான். அதைக் கூசாமல் பெண்கள் மாத்திரமேயல்லர்; ஆண்மக்களும் பார்த்திருப்பார்கள். இப்படி பொட்டுப் போட்டுப் போட்டுவிட்டுச் சுவர்களெல்லாம் மிகவும் அஸஹ்யமாக இருக்கும்.

சிலர் பிறருடைய உடைகளைத் தாம் உடுத்துக்கொள்வர்; தம் உடைகளையும் பிறர் உடுத்துக்கொள்ளும்படி உடன்படுவர். இங்ஙனம் செய்வதனால் அவரவர் தேக சம்பந்தமான சொறி, சிரங்கு, அழுக்கு, வியர்வை முதலியவை தொற்றுதற்கு ஹேது உண்டாகின்றது. அன்றியும், பிறர் பாதரக்ஷை முதலியவற்றை உபயோகப்படுத்துவதனாலும் சிற்சில சமயங்களில் தீங்கு நேரலாம்.

சிலர் பலசமயங்களில் கைவிரல்களை வாயில் வைத்துக்கொள்வர். பிறகு அக்கைவிரல்களைத் தண்ணீரால் அலம்பிச் சுத்தஞ் செய்வதில்லை. இதனால் அவ்வெச்சில் தேகத்தில் படக்கூடும். அதனால் சருமத்தில் சொறி உண்டாகக்கூடும். எச்சிலில் ஒருவித விஷத்தன்மை இருப்பதனாலே எச்சில் தேகத்தில் படாதபடி ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேணும். ஒருகால் எச்சில்பட நேரிட்டுவிட்டால், உடனே அந்தப் பாகத்தை நீரினால் சுத்தஞ் செய்யவேண்டுமென்று பெரியோர்கள் நியமித்திருக்கின்றனர். சிலர் கை விரலை வாய்க்குள் வீணே வைத்துக்கொள்வதன்றியும், அவ்விரல் நகங்களைக் கடிக்கின்றனர். நகமானது விஷத் தன்மையுடையது. மேலும், நகத்திற்குள் அழுக்குச் சேர்ந்திருக்கவுங்கூடும். அந்நகத்தைக் கடிக்கும்போது அழுக்கையும் உடன் வாயிற் கொள்ளும்படி நேருமாதலால், அதனால் எவ்வளவு தீங்குண்டாகுமென்பது அங்ஙனம் கடிப்பவர் கவனிக்கவேண்டும்.

சிலருடைய வீட்டுப்பாத்திரங்கள் சுத்தமாக்கப்படுவதில்லை. சிலர் பாத்திரங்களைச் சுத்தம் செய்தாலும் உட்புறம் சுத்தஞ் செய்யாமல் "உட்சுவர் விட்டுப் புறஞ்சுவர் மண் பூசுவார் போல்" வெளிப்புறம் மாத்திரமே சுத்தம் செய்வார். உட்புறத்தில் உள்ள மாசு போகாவிடின் அதில் வைக்கும் உண்ணத் தக்கவையும் பருகத் தக்கவையும் தீங்கு தருவனவாகின்றன. அழுக்கு நிறைந்த உட்புறத்தில் பூச்சி புழுக்களும், விஷக்கிருமிகளும் தோன்றியிருக்கக் கூடுமாதலால், அவற்றினால் விளையக்கூடிய கேடுகளைக் குறித்து வெளியிடவேண்டியது அநாவசியம். கை, கைவிரல்கள் நன்றாக உள் நுழைந்து எளிதில் சுத்தஞ் செய்யக் கூடியபடி பாத்திரங்கள் வாயகன்றிருக்கவேண்டும். பிராமணரில் சில சாதியார் சிறுவிரலும் எளிதில் நுழையக் கூடாதபடி வாய் குறுகிய ஜலபாத்திரங்களையே ஸம்பிரதாயமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சம்பிரதாயம் ஓர் அந்த பரம்பரை யென்பது வழுவோ? இத்தகையோர் இவ்விதக்குருட்டுச் சம்பிரதாயத்தை விட்டிட்டால் நலம். நம் நாட்டில் சாலரா முதலிய விஷ நோய்கள் விளைதற்கு இப்படிப்பட்ட அநாசாரங்கள் காரணமென்பது வெளிப்படை.

ஒருவன் பல மகளிரை மணந்து கூடுவதும், அங்ஙனமே ஒருத்தி பல புருஷர்களை மணந்து கூடுவதும் அநாசாரமாதலால், எவ்வளவு கேட்டுக்கு ஹேது என்பதை அறிவுடையோர் கவனிக்கக்கூடும் "ஆசாரத்துக்கு ஆசாரம்; சுகத்துக்கு சுகம்" என்பது ஓர் பழமொழி. நம் முன்னோர்கள் சுகத்துக்குக் காரணமானவற்றையெல்லாம் ஆசாரங்களென்றனர். அசௌக்யத்திற்குக் காரணமானவற்றையெல்லாம் அநாசாரமென்றனர். இவ்விஷயம் ஊன்றி நோக்கினால் புலப்படும். உதாரணமாக: ஸ்நாநஞ் செய்தல் முதலியன ஆசாரங்கள். உடுத்துக்களைந்த துணியைத் தீண்டுதல் முதலியன அநாசாரங்கள். பிறவும் இங்ஙனமே.

பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

Castor Cultivation.

ஆமணக்குப் பயிர்செய்தல்.

இது உஷ்ணமாயுள்ள பிரதேசங்களில் விளையக்கூடிய ஒரு தைலவித்துப் பயிர். ஆதியில் இது இந்தியாவிலும் வடஆப்ரிகாவிலும் பயிராகிவந்ததென்றும், பிறகு மற்றைய நாடுகளுக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டதென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இதில் முக்கியமாக இரண்டுவகைகள் உள்ளன. அவை சிற்றாமணக்கென்றும், பேராமணக்கென்றும் பெயர்பெறும். சிலர், இந்த இரண்டு இனங்களும் ஒன்றேயென்றும், அவை சாதுபடி பேதங்களினாலும், காலநிலை

மழை முதலியவற்றின் காரணங்களினாலும் வித்தியாசப்படுகின்றனவென்றும் சொல்லுகிறார்கள். பயிரில் மற்றொரு வித்தியாசத்தையும் காணலாம். சிற்றாமணக்குத்தண்டு வெளுப்பாயும், பேராமணக்குத்தண்டு சிவப்பாயுமிருக்கும்.

நிலம்.

சுத்த மணற்பாங்கான நிலம் இந்தப் பயிருக்கு உதவாது. கொஞ்சம் மணலும் களிமண்ணும் கலந்த நிலமே மிகவும் நல்லது. செம்மண் நிலங்களிலும் இதைப் பயிர்செய்யலாம். தோட்டக்கால் நிலங்களிலும் இப்பயிர் நன்றாய் வளரும். இது, கரும்பு, மஞ்சள் முதலிய பயிர்களுடன் கலப்புப்பயிராக விதைக்கப்படுகின்றது.

நிலத்தைப் பண்படுத்தல்.

பயிர்செய்யப்படும் பூமி மண்ணை நன்றாய்க் கீழ்மேலாகப் புரளும்படி உழவேண்டும். இப்படி செய்வதனால், பூமியின் கீழிருக்கும் புழுப்பூச்சிகள் மேலே வர ஏதுவாகும். அப்போது அவற்றைப் பறவைகள் கொத்தித்தின்றுவிடும். இப்பூச்சிகளை இவ்விதம் வெளிக்கிளம்பாவிட்டால், பயிர்செய்யும்போது அவை பயிரைப்பாதகப்படுத்திவிடும். ஆமணக்குப் பயிரானது நிலத்தின் சத்தை வெகுசீக்கிரத்தில் உறிஞ்சி அதன் வளப்பத்தைக் குறைத்துவிடுமாதலால், இதற்குப் போதுமானவளவு நல்ல எருவிடவேண்டும். பிண்ணாக்கு, சாணி எரு, வண்டல் ஆகிய இவற்றை எருவாக உபயோகிக்கலாம். அநேகமாய் ஆமணக்கானது கலப்புப் பயிராகவே செய்யப்படுகின்றதனால், பூமியின் சாரம் அதிகமாய்ப் போய்விடுவதில்லை. ஆனால், இதைத் தனிநிலத்தில் பயிர்செய்தால், மறுபடியும் அந்நிலத்தில் ஐந்தாறு வருஷங்கள்வரை இப்பயிர்செய்ய இயலாது. இக்காலத்துக்கு இடையில் பயிர்செய்தால் தகுந்த மகசூல் கிடைக்காது. அந்நிலத்தில் வேறு தானியங்களைப் பயிர்செய்துகொள்ளலாம்.

விதையின் அளவும் விதைத்தலும்.

ஆமணக்கு விதையை மற்றைப்பயிர்களுடன் சேர்த்து விதைத்தால் ஏக்கர் 1-க்கு $2\frac{1}{2}$ முதல் 4 ராத்தலும், தனியே விதைத்தால் 15 முதல் 20 ராத்தலும் போதுமானது. இவ்விதைகளை நடுவதற்குமுன் வெந்நீரில் 24 மணிநேரம் ஊற வைத்துப் பிறகு நட்டால் அவை சீக்கிரமாயும் சேதாரமில்லாமலும் முளைக்கும். விதைகளை வரிசையாய் $1\frac{1}{2}$ அடிக்கு ஒன்றாக நட்டு, அவற்றை மண்ணால் மூடிவிடவேண்டும். இவ்விதம் நடப்படும் ஒவ்வொரு வரிசைக்கும் குறைந்தது மூன்றடி தூரமாவது இருக்கவேண்டும். இதனால், செடிகளுக்கு இடையே நல்ல காற்றோட்டமும் வெளிச்சமும் ஏற்பட்டு மிகுந்த மகசூலைக் கொடுக்க ஏதுவாகும். செடிகள் நெருக்கமாயிருக்குமானால், அவ்வளவாகப் பலன்தரா. ஆமணக்கானது சாதாரணமாய் ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் பயிர் செய்யப்படுகின்றது.

களை யெடுத்தல்.

செடிகள் சுமார் ஒரு அடி உயரம் வளர்ந்தபின், அவற்றில் அதிக வளமில்லாதவற்றைப் பிடுங்கி எறிந்துவிடவேண்டும். பிறகு, பூமியைக் கொத்திக் களைகளை எடுத்தல்வேண்டும். இதன்பிறகு மாதத்திற்கு ஒருமுறை நிலத்தைக் கொத்தி, களைகளில்லாமல் சுத்தமாக வைத்திருக்கவேண்டும். செடிகள் அதிக வீர்யமாய்த் தழைத்து வளர்ந்தால், அவற்றில் காய்கள் அதிகமாகப் பிடிக்கா: அந்தச் சமயத்தில், அச்செடிகளின் கொழுந்தைக் கிள்ளிவிடவேண்டும். அப்போதுதான் அவற்றிற்குப் பக்கக்கிளைகள் உண்டாகி காய்பிடிக்க ஆரம்பிக்கும்.

பலன்தரும் காலம்.

ஆமணக்குச் செடியானது, நட்ட சுமார் 7-மாதம் முதல் 10 மாதத்துக்குள் பலன் கொடுக்கும். பழுத்துக் காய்ந்த காய்களை அவ்வப்போது பறித்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிடின், காய்கள் வெடித்து விதைகள் சிதறுண்டு போகும். எல்லாச் செடிகளும் ஒரே காலத்தில் பலன் கொடுப்பதில்லையாதலால், அவ்வப்போது காய்த்துப் பழுக்கும் காய்களைப் பறித்துக்கொண்டுவிடவேண்டும்.

நோய்கள்.

ஆமணக்குப்பயிரும் சில நோய்களால் பாதிக்கப்படுகின்றது. இதில் புழுக்கள் தோன்றி ஏராளமான சேதத்தை விளைவிக்கின்றன. சுருள்பூச்சியென்னும் ஒருவிதப் பிராணிகள் இச்செடிகளினுடைய இலைகளின் கீழ் முட்டைகளிட்டு அவ்விலைகளின் ரசத்தை உறிஞ்சுவிடுகின்றன. இதனால் செடிகள் பட்டுப் போகின்றன. கம்பளிப்பூச்சிகள் இச்செடிகளின் இலைகளைத் தின்று நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன.

மாசூல்.

செடிகளினின்று அவ்வப்போது சேகரித்த காய்களை ஒன்றாய்ச் சேர்த்து வெய்யிலில் காயப் போடவேண்டும்; வெய்யிலின் வெப்பத்தினால் காய்கள் வெடிக்க ஆரம்பிக்கும். இப்படி வெடிக்கும்போது விதைகள் சிதறிப் போகாமல் அவற்றைச் சுற்றிலும் தட்டியொன்று கட்டவேண்டும். காய்கள் காயும்போது அவற்றை மேல்கீழாகக் கிளறி வரவேண்டும். இவ்விதம் காய்கள் வெடித்தானபிறகு, மேலோடுகளைப் பிரித்தெடுத்துவிட்டு விதைகளைச் சேகரிக்க வேண்டும். சிலவிடங்களில் காய்களினின்று விதைகளை வேறுவிதமாயும் பிரித்தெடுக்கிறார்கள். காய்களை ஒரு மூலையில் கும்பலாய்க் குவித்து, காற்றுப் புகாவண்ணம் வைக்கோலையோட்டு மூடிவைப்பார்கள். பிறகு ஒருவாரம் கழித்துத் திறந்து பார்த்தால், காய்களின் மேலோடுகள் சற்று அழுகியிருக்கும். அவற்றை அப்படியே வெய்யிலில் இரண்டு நாட்கள் உலர்த்திச் சற்றுத் தட்டினால், மேலோடுகள் வெடித்து விதைகள் வெளிப்படும். ஆமணக்குப்பயிரை மற்றைப் பயிர்களோடு கலந்து பயிர்செய்தால் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு சுமார் 250 ராத்தல் மாசூல் கிடைக்கும். அதைத் தனிப்பயிராகச் செய்தால். சுமார் 500 முதல் 900 ராத்தல்வரை மாசூல் கிடைக்கும்.

உபயோகங்கள்.

ஆமணக்கானது முக்கியமாய் எண்ணெய்க்காகவே பயிர் செய்யப்படுகின்றது. இதன் எண்ணெய் பேதிக்குச் சாப்பிடுவதற்கும், மருந்து செய்வதற்கும், விளக்கெரிப்பதற்கு விசேஷமாக உபயோகிக்கப்படுகின்றது. இந்த எண்ணெயைக் கொண்டு விளக்கேற்றினால், மண்ணெண்ணெய் போல் புகை படிவதில்லை. ஊற்றின எண்ணெயைக்காட்டிலும் பச்சையாகவே ஆட்டின எண்ணெயை விளக்கெரிக்க உபயோகித்தால், அதிகப் பிரகாசத்தைக் கொடுக்கும். இன்னும், கைத்தொழில் இயந்திரங்களுக்கும் தோல் பதனிடுவதற்கும் இந்த எண்ணெய் உபயோகப்படுகின்றது. இச்செடியின் இலைகள் கால்நடைகளுக்கும் பட்டுப்பூச்சிகளுக்கும் ஆகாரமாக உபயோகப்படுகின்றது. இதன் பிண்ணாக்கு நெல், கரும்பு, மஞ்சள் முதலான பயிர்களுக்குச் சிறந்த எருவாக உபயோகப்படுகின்றது. இச்செடியின் தண்டுகள் அடுப்பெரிக்க ஏற்றவை.

Guhaperumal.

By Pandit P. K. Sreenivasachariar.

குகப்பெருமாள்.

(309-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

குகப்பெருமான் இங்ஙனம் யுத்தசன்னத்தனாய்க் கூவியவளவில், பெரிய அவன் சேனைகள், ஒருங்குதிரண்டு, ஒல்லெனவொலிக்கும் பேராரவாரத்துடனே, பிராணிகள் முடிந்துவிடும் யுகாந்த காலத்தில் பேரிடியோடு பெரிய மேகங்களும் கருங்கடலும் கிளம்பினாற்போலப் புறப்பட்டு அவனைக் கலந்து சூழ்ந்தன. அவ்வாறு சூழ்ந்ததும், அக்குகன் கங்கையின் வடகரையில்

பரதாழ்வான்படை வந்தடைந்த இடத்துக்கு நேரெதிராக அருகிலுள்ள கங்கையின் தென் கரையில் வந்துசேர்ந்தான்.

இங்ஙனம் வந்துதோன்றிய குகன், தன்னைச் சுற்றிவந்து தோன்றிய வேடர்களை நோக்கி, 'இராமனைத் தாக்கும் சூழ்ச்சியோடு வந்து ஊன்றிய பரதன் சேனையைக் கொன்று வீரசுவர்க்க மேற்றுதற்கும், சிறந்த பெரிய இராச்சியத்தை என் உயிர்த்துணைவன் இராமபிரானுக்குக் கொடுத்தற்கும் தொடங்கியுள்ளேன். நீவிரும் உடன்படுவீர்களாக' என்று சொல்லி, மற்றும், 'படைகளை அடியுங்கள்; வழிகளையும் நீர்த்துறைகளையும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் அழித்துவிடுங்கள்; குத்துங்கள்; தோணிகளில் ஒன்றையும் அவர்கள் ஆறுகடத்தற்கு ஒட்டாதீர்கள்; கங்கையாற்றின் கரையில் வந்தோர்களைப் பிடியுங்கள்; அழியும்படி வெட்டுங்கள்' என்று சொல்லி, மீண்டும் சொல்பவனாய், 'எனது ஆருயிர் நாயகனாகிய ஸ்ரீராமன் அரசாட்சி செய்யாமலிருக்கும்படி வஞ்சனையால் அரசையடைந்த அரசர் பரதரும் வந்தாரே! தீயை உமிழும் பகைவரிரத்தந்தோய்ந்து சிவந்த அம்பென்பவை இவர் மேற் செல்லாவோ? இவர் தப்பிப் பிழைத்துப் போய்விட்டால், நாய்க் குகனென்று உலகத்தார் என்னை இகழ்ந்து பேசமாட்டார்களோ? இக்கங்கையாறு பேராழமுள்ளது; பெரிய அலைகள் மோதப்பெற்றது. இதை எனது உதவியில்லாமல் கடந்துபோகமாட்டுவரோ? நான் பெரிய யானைச் சேனையைக் கண்டு அஞ்சி விலகிப்போய்விடும் வில்லாளோ? 'உனக்கும் எனக்கும் தோழமை' என்று அவ்விராமபிரான் என்னைநோக்கிச் சொல்லியசொல் நன்கு மதிக்கத்தக்க சத்தியமான ஒரு சொல்லன்றோ? அந்நட்பிற்கேற்ப யான் நடவாவிட்டால், 'எளிய இவ்வேடன் இங்ஙனம் மானங்கெட வாழ்தலினும், இறந்துவிடலாகாதா? பரதனோடு பொருது அப்போரில் வெல்லும் ஆற்றல் இலனாயினும், இறந்தானுமில்லையே?' என்று என்னை ஏசமாட்டார்களோ? இப்பரதன் இராமனைத் தன் முன்னவனென்று நினைக்கவில்லை; வலிய புலியையொத்த ஒரு பின்னவன் இலக்குமணன் என்றனனென்று நினைக்கவுமில்லை. அவற்றைக்குறித்து எண்ணானாயினும், இவன் என்ன என்னை இகழ்ந்தது? இவன் வலிமையெல்லாம் இந்த எனது எல்லையைக் கடந்தன்றோ? வேடர் விடும் அம்புகள் மன்னர்மார்பில் தைக்கமாட்டாவோ? பாவமும், நிலைபெற்ற பெரும்பழியும், இன்னார் பகைவரென்பதும், இன்னார் நண்பரென்பதும், இன்னது குற்றமென்பதும் ஆகிய இவற்றை, மண்ணுலகாளும் மன்னர் எண்ணுவரோ? ஆ! அது கிடக்க.

“என் ஆருயிர்த்தோழமையளித்த ஸ்ரீராமன் மேல் இவன் போர்க்குப்போவது, தன்சேனையையும் தன் அரிய உயிரையும் என்கையம்புக்குத் தப்பிக் கொண்டு போனபின்பன்றோ? என் துணைவன் மரவுரியுடுத்து சடைமுடிதரித்து, நகர்நீத்து, வனத்தில் வசித்து காய்கனி கிழங்கு சருகுகளை உண்டுகொண்டு, குளிர் வெப்பம் முதலிய துன்பங்களைப் பொறுத்து, செய்தற்கரிய தவத்தைச் செய்துகொண்டிருக்க, இப்பரதன் பூமியை ஆள்வனோ? என் உயிர் பெறுதற்கரிய அமுதமோ? என்றால் அன்று. இராமபிரானுக்குத் துணையாய்ப் பரதனை எதிர்த்து அதனால் சிறந்த புகழைப் பெற்றுப் பின் இறக்கமாட்டேனோ? என்னோடு பொருந்தும் நட்பை உகந்தருளிய இராமபிரானுடன் நான் வனஞ்செல்லாமல் இங்கு இருந்ததே நலமாயிற்று. எனது கடமையை இன்றைக்கே கழிப்பேன். யானைகளும் குதிரைகளும் நெருங்கிய பெரிய சேனையினால் சூழ்தல் பொருந்திய இப்பரதரது வாள்வலி, கங்கையாற்றைக் கடந்த பின்பன்றோ? உக்கிரமுள்ள வேடர்களாக உள்ளவர்களே! நீர்த்துறையிலே இவர்களுக்கு ஓடம் விடுதலை விலக்கீரோ? பரதனும் பரதனது படையும் நம்மினும் வலியராயினும், இனி அவர்களால் இராமன் அறிதற்கு முன்னே எமது உயிர் போரில் அழிந்துபோவதும் நன்றன்றோ?

போன படைத்தலைவீரர்க்கு ஒருவேளைப் போருக்காயினும் போதாத இந்தப் பரதனது சேனை கிடக்கட்டும். தேவர்களே திரண்டுவந்து

ர்க்குவந்தாலும், எனது கையில்லாகிய சாள மேசம் இடைவிடாத அம்பு மழை பொழிய வர், எதிர்த்த அவர்களது குடல் சூறைக்காற்றில் அடிபட்டாற்போல் அலைபடவும், விளங்கு கின்ற ஆயுதங்களுடனே சேனைகள் அழியவும், யானைச்சேனை தனித்தனியாய் அடிபட்டழியவும், இங்ஙனம் சேனாக்கூட்டத்தைச் சாய்க்காதிருப்பேனோ? முடிசூடக்குறித்த அந்நாளில் விரதம் முதலியன முடித்துப் பட்டாபிஷேகத்துக்குச் சித்தமாய் நின்ற, கொடுக்கும் கைகளுள்ள என் நண்பன் இராமன் அரையில் உடுக்கும்படி பெரிய மரவுரியை எடுத்து அவனுக்குக் கொடுத்தவளாகிய கைகேயியினது மைந்தராகிய பரதரது பலத்தை என் அம்பாலே கொன்றுதிரளாகக்குவித்த கொழுப்புமிக்கு வெளிப்படும் பிணக்குவியலைக் கங்காநதி இழுத்துக்கொண்டு ஓடிக் கடலில் அவற்றைச் சேர்த்து நிறைத்து அதனிடத்தைத் தூர்த்துவிடப் பார்ப்பேன். ஆடும் துவசங்களுடைய பாதனது சேனையைத் தாக்கியழித்துத் தருமாத்துமாவாகிய இராமபிரானே ஆளும்படி அவர்க்கு வேடர்கூட்டம் இராஜ்ஜியத்தைக் கொடுத்தது என்ற இந்தப் புகழை அடையமாட்டீர்களோ? முறைப்படி தன்னுடையதாகிய நாட்டை மனமகிழ்ந்து கொடுத்துவிட்ட என் நாயகன் இராமனுக்கு இப்பரதர் நாம் ஆளும் நாட்டையும் கொடுக்க உடன்படாதவராய், போர்புரியப் படையெடுத்து வந்ததைக் கேட்டீர்களா?

சிறந்த முனிவர்களுக்கு உறவாகி வனத்திடையில் வசிக்கின்ற என் தலைவனான இராமன் கோபிக்கக்கூடும் என்று மனதிற் சிறிதும் எண்ணாமலே போர்புரிதலுற்று அம்புகளை எய்தால், எதிர்த்து நிற்பது ஏழுகடற் படையென்றாலும், அது இப்பொழுது பசுமேய முனைந்தால் அதன்முன் சிறிய இளம்பயிர் அழிதல்போல அழிவுறாதோ? இராமபிரானிடத்து அன்பு பூண்டவனாகிய குகன் வலிய பெரிய வில்லை உடையவனாய் மற்போரிற் சிறந்த தோள்கள் பூரித்து, இரும்பையொத்த மிக வலிய உடம்பை உடையவரான மற்றை வேடர்களின் முன்னிலையில் இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கங்கையின் தென்கரையில் ஊன்றி நின்றிட்டான். அவன் அங்ஙனம் நின்றதைத் தேர் செலுத்துவதில் வல்லவனாகிய சுமந்திரன், ஆண் சிங்கத்தையொத்த கம்பீர குணமுள்ள பாதனிடத்து வந்து பின்வருமாறு சில சொல்பவனானான்:—

"கங்கையாற்றின் இருகரைகளையும் தனக்குச் சொந்தமாக உடையவனும், கணக்கில்லாத படகுகளை உடையவனும், உங்கள் சிறந்த ஒப்பற்ற நாதனாகிய இராமபிரானுக்கு உயிர்த்தோழனும், உயர்ந்த தோள்களை உடையவனும், மதயானையைப் போன்றவனும், விற்பிடித்த சேனாசமுத்திரத்தை உடையவனும், மலையைக் கண்டாலொத்த வலிமையை உடையவனும், இராமன் பக்கல் எல்லையில்லாத அன்பை உடையவனும், வடிவத்தை நோக்குமிடத்து இரவைக் கண்டாலொத்த மிகக்கரிய அழகமைந்த மேனியை உடையவனும், குகனென்னும் பெயரைக் கொண்டவனுமாகிய வேடன் வழியெதிரே வந்து நின்றுள்ளான்: உன்னைக் காணவேணுமென்னுங் கருத்துடையான்போலும்" என்று சுமந்திரன் சொன்னான்.

அக்குகனது தன்மையைத் தன்முன்னே தன் நண்பனான சுமந்திரன் முன்பாகச் சொன்ன சொல்லைக் கேட்குமுன்னே, குற்றமில்லாத சிறந்த மனத்தையுடைய பாதன், மனமகிழ்ந்து உரைப்பானாய், 'எனது தலைவனான இராமன் முன்பு நட்பால் தழுவிக்கொள்ளப்பெற்ற அவன் மனத்துக்கு இனிய துணைவனானால், என்னை அக்குகன் வந்து காண்பதற்கு முன்னமே நானே போய் அவனைக் காண்பேன்' என்று சொல்லிப் புறப்பட்டான். புறப்பட்டவன், தம்பியாகிய சத்துருக்கனனுடனே, மேன்மேல் எழுகின்ற அன்போடு, மலை இடம்விட்டுப் பெயர்ந்து சென்றாற்போலக் கங்கைக்கரையை அடைந்து நின்றான். அவனை வேடர்தலைவனாகிய குகன் கண்டு, அப்பாதனது திருமேனியின் நிலைமையை உணர்ந்து திடுக்கிட்டான். மரவுரியை ஆடையாக உடுத்தவனும்; புழுதிபடிந்த உடம்

யையும், அழகிய கலையில்லாத சந்திரன்போல ஒளியிழந்த முகத்தையும், கல்லும் கண்டால் கனிந்துருகும்படி முற்றிய துன்பத்தையுமுடையவனுமாகிய பரதனைக் குகன் கண்ணுற்று, தன் கையினின்று வில் நழுவிக் கீழே விழும்படி விம்மி, செயலற்று நின்றுவிட்டான். உடனே குகன், 'ஆண்மக்களிற் சிறந்த இப்பரதனும், எனது தலைவனாகிய இராமனை ஒத்திருக்கிறான். அயல்நின்றவனும் [சத்துருக்கினனும்], தம்பியான இலக்குமணனை ஒத்திருக்கிறான். இப்பரதன் தவத்துக்கு உரிய வேடத்தைச் சிறக்கக் கொண்டு நின்றான். இவன் படும் துன்பத்துக்கோ ஒருமுடிவில்லை: இராமன் சென்ற தென்திசையை நோக்கித் தொழுகின்றான். எம்பெருமானது பின்பிறந்தவர் பிழைபுரிவரோ?' என்று கருதினான். 'துன்பத்தையுடைமையால் கண் இடுங்கியவனும், அழியாத அன்பையுடைய இராமபிரான் தரித்துக்கொண்டுள்ள தவவேடத்தையேதானுங்கொண்டுள்ளவனுமாகிய இப்பரதனது மனக்கருத்தமுற்றும் அவனருகிற் சென்று கண்டறிந்து வருகிறேன். நீங்கள் அதுவரையில் வழியைக் காத்திருங்கள்' என்று தன் படைவீரரை நோக்கிச் சொல்லி, கங்கைத் துறையில் ஒருதோணியில் ஏறிக்கொண்டு வேறு துணையின்றித் தன்னந்தனியனாய்க் குகன் பரதனிடம் வந்தான்.

இங்ஙனம் குகன் தனியனாய்ப் பரதனெதிரில் வந்து, இராமனைத் திசைநோக்கித் தொழுகின்ற அவனைச் சாஷ்டாங்கமாக வீழ்ந்து வணங்கினான். அவ்வளவில், தக்கோரது மனத்திலும் சீர்த்தியிலும் சிறப்பாகத் தங்குகின்ற பெரும் புகழையுடையவனும், அழகிய அருளுள்ள பிரமனும் தன்னை வணங்கத்தக்கவனுமாகிய பரதனும், தனது அடியில் வீழ்ந்து வணங்கிய குகனை, மைந்தனைக் கண்டபொழுது தந்தைக்கு உள்ள களிப்பினும் மிக்க களிப்பு உண்டாகத் தழுவிக்கொண்டான். அவ்வாறு பரதனால் அணைத்துக்கொள்ளப்பெற்ற குகப்பெருமாள், பரதனை நோக்கி, 'மேலோய்! இங்கு நீ வந்ததென்ன?' என்று வினவினான். அதற்குப் பரதன், 'உலகமுழுதும் அரசாண்ட எங்கள் தந்தை முன்புள்ள அரசாது முறையினின்றும் தவறிவிட்டார்: மூத்தோன் இருக்க இளையோனுக்கு அரசுகொடுக்க உடன்பட்ட அவ்வநீதியை நீக்கும்பொருட்டு உள்ளபடி அரசனாகிய என் மூத்தோனை அழைத்துக்கொண்டுபோவதற்கு வந்தேன்' என்று சொன்னான்.

பொய்யில்லாத உள்ளமுள்ள குகன், அச்சொல்லைக்கேட்டு, உயிர் தளிர்த்துக் கிளைத்து மகிழ்ச்சி பொங்கி, உடல்பூரித்து, மறுபடியும் தரையில் விழுந்து, சித்திரத்தில் எழுதுதற்கு அரிய மிக அழகிய திருமேனியையுடைய பரதாழ்வானது சிவந்த திருவடித்தாமரைமலர்களிற் கைகளைப் பூட்டியவனாய்ச் சிலவார்த்தைகளைக் கூறுவான்:—'புகழோய்! உன் தாயின் சொல்லைக்கொண்டு உன் தந்தை உனக்குத் தந்த இராச்சியத்தை, கொடிய பாபத்தை விலக்குவது போல விலக்கிவிட்டு, கவலையை முகத்தில் தேக்கி, இங்குவந்தாய் என்றபொழுது, உனது இந்த ஒரு தன்மையைக் கண்டால், ஆலோசித்துமிடத்து, ஆயிரம் இராமர் உன் ஒருவனுக்கு ஒப்பாவரோ? குணத்தால் உயர்ந்தோய்! ஏழைவேடனாகிய யான் உன்னைப் புகழ்வதெவ்வாறு? சூரியன் தனது கிரணசமூகத்தால் மற்றைச் சந்திரன் முதலியோரது ஒளிகளைத் தன்னுள் அடக்கும் விதம்போல, அரசர்கள் புகழும் பெருமையையுடைய உங்கள் குலத்தவரது புகழ்களையெல்லாம் உன்புகழாக்கிக்கொண்டாய்.'

குகன், இவைபோன்ற பொருத்தமான வார்த்தைகள் பலவற்றையும் சொல்லி, அப்பரதனிடத்தில் ஒப்பில்லாத அன்பைத் தகுதியாகச் செய்தான். அப்பரதனிடத்தில் அன்புவைக்காதவர் யார் உளர்? மனத்தால் கருதுதற்கும் அரிய நற்குணங்கள் காரணமாகவன்றோ இராமன்மீதும் முன்பு அக்குகனுக்கு அன்பு மிக்கது? கருணைக்கடலென்னத்தக்கவனும், செம்மைவழியிற் செல்லும் மனத்தையுடையவனுமாகிய பரதன், தென்திசை நோக்கி, தன் சிவந்தகைகளைக் கூப்பி, தலைமையனைத் தொழுது, 'எம்முன்னோன் எவ்விடத்தில் இங்கு முன்பு தங்கியிருந்தான்?'

என்று வினவினான். உடனே குகன், 'வீரனே! நானே அவ்விடத்தைக் காட்டுவேன். என்னுடன் எழுந்து வருக. அவன் தங்கியது இந்த இடத்திலாம்' என்று சொல்லிச் சுட்டிக்காட்டினான். என்று கூறியவுடனே, பரதன் மேகம்போல விரைவாகக் குகனுடன் சென்று, அவனாற் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட, ஸ்ரீராமன் முன்பு எழுந்தருளியிருந்த, கல்லினிடையே, பரப்பிய புல்லினாலாகிய படுக்கையைப் பார்த்துப் பதைத்து, தரையிலே விழுந்து, கண்ணீர் முத்துமுத்தாகப் பெருக, அதனால் தரையை நீராட்டித் துயரக் கடலில் மூழ்கினான்.

கைகேயியின் மகனான என் நிமித்தமாக உனக்கு வனவாசமாகிய இத்துன்பம் நேர்ந்தது என்று முன் கைகேயியினால் அறிந்த அப்பொழுதும், உயிர் நீங்கினேனில்லை; கிழங்கும் காயும் அமுதம்போலக் கருதி உண்டு, படுத்தற்கு அரிய புல்லில் நித்திரை செய்தாய் என்று அறிந்த இப்பொழுதும் யான் உயிர் நீங்கினேனில்லை. ஆதலால், விளங்குகின்ற இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பெற்று விலையுயர்ந்த கிரீடத்தைத் தரித்தலாகிய சிறப்பையும் யான் ஏற்றுக்கொள்ளச் சம்மதிப்பேன்போலும்!" என்று பரதன் கூறி, பின்னும், குகனை நோக்கி, 'இராமன் துயில்கொண்ட இடம் இதுவானால், அவனை விடாது பின் தொடர்ந்துவந்த இலக்குமணன் இராப்பொழுதைக் கழித்தது எவ்விடத்தில்?' என்று அன்பார்ந்த இனிய சொற்களால் வினவினான். அதற்குக் குகன், 'இராமபிரானும் அவன் திருத்தேவியும் நித்திரைசெய்ய, இலக்குமணன், வில் ஊன்றிய கையுடனும், உஷ்ணமான பெருமூச்சுடனும், கண்கள் நீர்பொழிய, இராப்பொழுதின் முடிவெல்லையைக் காணுமளவும் கண்மூடாமல் காவல்செய்து நின்றான்' என்று கூறினான். இதைக்கேட்ட பரதன், 'இராமனுக்கு இளையோரென்று முன்னம் பிறப்பில் ஒத்துள்ள உற்பத்தியையுடைய எங்களுள், யான், எப்பொழுதும் முடிவில்லாத இராமனது துன்பத்துக்கு ஏதுவானேன். அவ்விலக்குமணனோ, அத்துன்பத்தைத் துடைக்கத் துணை நின்றான். அன்புக்கு ஒரு எல்லை உள்ளதோ? எனது அடிமைத்தன்மை அழகாயிருக்கிறது!' என்று தன்னை வெறுத்துக் கூறினான்.

பின்பு பரதன், அவ்விடத்திலே அன்றையிரவில், படுத்தற்கு அரிய புழுதியிலே படுத்திருந்து, பொழுது விடிந்தபின் குகனை நோக்கி, 'வேடர் தலைவ! இப்பொழுது எங்களைக் கங்கையாற்றின் அக்கரையை ஏற்றினையானால், அச்செய்கை, கொடிய துயரக்கடலினின்று கரையேற்றி இராமபிரானிடம் சேர்த்ததாகும்' என்று சொன்னான். குகன் அதுகேட்டு, அங்கீகாரமாக 'நன்று' என்று கூறி, புறப்பட்டுத் தன் சுற்றத்தாரைச் சேர்ந்து, 'இப்பொழுது நீங்கள் போய் ஓடங்களைக் கொண்டுவாருங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான். உடனே, அவர்களாற் செலுத்தப்பட்ட வெவ்வேறு வடிவங்களையுடைய ஓடங்கள், வெள்ளி மலையான கைலாசமும், பொன் மலையான மகாமேருவும், புஷ்பகவிமானமும் போல வந்து சேர்ந்தன. அக்கரையிலுள்ளாரை இக்கரையிலும், இக்கரையிலுள்ளாரை அக்கரையிலுமாக ஏற்றியிறக்குகிற தன்மையினால், இவ்வுலகத்துள்ளாரை அத்தேவலோகத்திலும், அவ்வுலகத்துள்ளாரை இவ்வுலகத்திலுமாக ஏற்றியிறக்குதல் செய்கின்ற நல்வினை தீவினைகளை அவற்றிற்கு உவமையாக உரைக்கலாம். அம்மரக்கலங்கள், அன்னப்பறவைகள் நாணமடையும்படியான நடையையுடையவையாய், அக்கங்காநதி முழுவதும் வெற்றிடமில்லையாம்படி எங்கும் நெருங்கிச் சேர்ந்தன.

அங்ஙனம் நாவாய்கள் வந்து நிறைந்தபின் குகன் பரதனை நோக்கி, 'பெருந்தகையோய்! அளவில்லாத மரக்கலங்கள் வந்திட்டன. இனி, உன் கருத்து யாது?' என்று வினவினான். பரதனும், சுமந்திரனை நோக்கி, 'பெரியோய்! இச்சேனையை விரைவில் மரக்கலங்களில் ஏற்றி அக்கரை சேர்ப்பாய்' என்று சொன்னான். பரதனது ஏவலினால், தேர்வல்லோனாகிய அச்சுமந்திரனும், ஒழுங்கு தவறாமற் பார்த்து முறைமையாக இனம்பகுத்து ஏற்ற, இரத கஜ துரக பதாதிகளாகிய சேனாசமுத்திரமானது கங்கை

யாறு ஏறிற்று. கூட்டமாகிய மேகங்கள் இடி யொலித்தலாலாகிய ஆரவாரம் மிக, புராந்தகால த்தில் கடனீரை நிரம்ப எடுத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு நெருங்குவனபோலவும், கொடியோடு கூடிய மரக்கலங்கள் கடலில் பாய்மரத்தோடு செல்வனபோலவும், பெரிய யானைகள் சில, நீண்ட துதிக்கையை எடுத்து நீட்டிக் கங்கையில் நீந்திச் சென்றன. பெரிய யானைகள் தொகுதி யாக இறங்கி நீரை மோதிக்கொண்டு நீந்திச் செல்லுதலால், தென்கரையின்மீது சங்கைவெள் ளம் ஏறிற்று. சங்குகளையும், சுறுமீன்களையும், முத்துக்களையும், மற்றை யிரத்தினங்களையும் கொழித்துக்கொண்டு, மரக்கலங்கள் செல்லும் நீரையுடைய கடலும் வந்து அதனிடத்திற் பா வும்படி, மதயானைகள் நீர்வெள்ளத்தைத் தள் ளின. அப்போது, அக்கங்கா நதியும் இரா மனைக் காணவேணுமென்னும் விருப்பத்தை உடையதுபோலக் கரையைக் கடந்து அப்பாற் சென்றது.

கொடிஞ்சையும், தட்டையும், அச்சுக்களையும், சக்கரங்களையும், சிகரத்தையும், கொடியையும், மற்றும் கழற்றக்கூடிய எல்லாவுறுப்புக்களையும், முன்பு ஒழுங்காகப் பூட்டியிருந்த முறைப்படியே கழற்றியிட, இவ்வாறு இரதங்களைக் குதிரை களுடனே வேறுவேறாக நாவாய்கள் ஏற்றிச் சென்றன. இங்ஙனம் ஏற்றிக்கொண்டு சென்ற ஓடங்களுக்கு, ஒருடம்பை விட்டு நீங்கியபின் அவ்வுயிரை மற்றொருடம்பிற் கொண்டு சேர்க் கிற ஊழ்வினையை உவமை கூறலாம்; மற்றும், கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்தலாகிய பாகாயப்பிரவே சஞ் செய்பவர்களது உயிரையும் உடலையும் போற்றிவைத்திருந்து மறுபடி சேர்க்கிற ஊழ் வினையையும் உவமை கூறலாம். மரக்கலங்களில் ஏறிச்சென்ற குதிரைகள், அச்சம் திரண்டாற் போன்ற நெஞ்சமுடையவையாயிருந்தன. யாற் றில் நீந்திச்சென்ற குதிரைகள், காற்றுத் திர ண்டு வடிவமெடுத்தாற்போன்ற நடை வேகமான கால்களை உடையனவாயிருந்தன.

ஓடங்கள் செல்லும் விசையினுல் ஒன்றை யொன்று மோத, அதனுல் மாதர்கள் மனங் கலங்கினவர்களாய், அஞ்சித் திகைத்து இரு பாலும் பார்த்தனர். அப்பொழுது அவர்களு டைய கண்கள், அசைகின்ற அக்கங்கை நீர் வெள்ளத்தால் தள்ளப்பட்டு நிலைகுலைய அங்கு மிங்கும் அஞ்சிக் கலக்கத்தோடு ஓடங்களின் மேற் பாய்ந்து செல்லுகிற கயல்மீன்களின் கூட் டத்தை ஒத்தன. இக்கரையிலேயுள்ள சேனை களாகிய கடலை விரும்பி ஏற்றிக்கொண்டு அக் கரையிற் சேரும்படி விரைவிற் செலுத்தி வெறுமைமீண்டுவருகிற ஓடங்கள், கடலிற் புகு ந்து நீரை மொண்டெடுத்துக்கொண்டு அதனை முற்றஞ் சொரிந்துவிட்டு அக்கணத்திலேயே மீண்டும் நீர் முகந்துகொள்ளுதற்குக் கடலை நோக்கித் திரும்பிவருகின்ற மேகங்களைப்போன் றிருந்தன. சில ஓடங்களில் ஏற்றப்பட்ட மயிற் பீலியாலவட்டங்களின் நீண்ட காம்புகள் பாய் மரங்களையும், நீண்ட சீலையோடுகூடிய துவசங் கள் பாய்களையும் போன்றிருந்ததனுல், அவ் வோடங்கள், மரக்கலங்கள்போற் காணப்பட்டுப் போயின.

கங்காநதி ஆகாயம்போலவும், அந்நதியிற் சிந் தியுள்ள முத்துக்கள் ஆகாயத்தில் விளங்குகிற நக்ஷத்திரங்கள்போலவும் தோன்ற, மகளிர் ஏறிய நாவாய்கள், தோழியர்கூட்டத்தாற் சூழப்பட்டு த்தேவமாதர் ஏறிச்செல்லும் விமானங்களையே ஒத்தன. துடுப்புக்கள் இரண்டு கால்கள்போலத் தோன்ற, கங்காநதியிலே கால்களால் நடந்தாற் போலச் செல்லுகிற ஓடங்கள், உத்தம மகளி ரது பாதங்கள் தீண்ட உயிர்பெற்றவையே போன்றன.*

இவ்வண்ணம் படைவீரர் முதலியோர் நாவா யேறிச் செல்ல, வசிட்டர் முதலிய தூய முனி வரர்கள், ஓடங்கள் கீழ்ப்பட்ட சாதியாரால் செய்யப்பட்டனவாதலால், அவற்றிற் பரிசித்து ஏறவில்லை. அவர்கள், தவயோகத்தின் சித்தி

* நல்லிலக்கணம் அமைந்த உத்தமமாதர் உதைத்தல் முதலியன செய்தால் அசோகமரம் முதலியன தளிர்த் துப் பூக்குமென்று நூல்களிற் கூறுதல்போல, இங்கு மகளிர்பாதம் படுதலால் மரத்தாலாகிய ஓடம் உயிர் பெற்றாற்போலும் என்று வருணிக்கப்பட்டது.

பெற்றவர்களாதலால், மனத்தில் இச்சித்த மாத்திரத்தால் செல்லுகிற ஆகாயசஞ்சாரத்தையே ஓடமாகக்கொண்டு விமானங்களில் ஏறி ஆகாய மார்க்கமாகச் செல்லுகிற தேவர்கள்போல அக்கரையிற் சென்றடைந்தார்கள். விண்ணுலகத்திலும் மண்ணுலகத்திலும் கீழுலகத்திலும் மற்றெல்லாவுலகங்களிலும் உண்மையாகத் தவறாமற் பலிக்கிற தொழில் தவமேயன்றிப் பிறிதொன்றும் உள்ளதோ? அப்போது, அறுபதினாயிரம் அக்ஷௌஹிணி சேனையும், அயோத்தி சனங்களும், மாதர் கூட்டமும், கங்கை கடந்து சென்றன.

அதன்பின், கள்ளப்பொருளாசையை நீக்கி, அதனால், பூமியை முன்னம் ஆண்ட மற்றையரசர்களைக் கீழ்ப்படுத்தி அவ்வரசர்களெல்லோரினும் மேலேறியவனான பரதனும் ஓடமேறினான். தன்னைத்தானே ஒத்த தம்பியான சத்துருக்கினனும், கௌசலியை, கைகேயி, சுமித்திரையென்னும் தாய்மார் மூவரும், தேர்ப்பாகனான சுமந்திரனும், உண்மைத்தோழனான குகனும் ஆகிய இவர்கள், பரதன் ஏறிய ஓடத்தில் ஏறினார்கள். அவ்வளவில், துடுப்புக் கோல்களென்னும் கால்களினால் நாவாய் செல்லத்தொடங்கிற்று.

சுற்றத்தாரும் தேவர்களும் தொழும்படி சிறப்புற்றுநின்ற கௌசல்யையைக் குகன் நோக்கி, 'ஐயனே! இவர் யார்?' என்று பரதனைப்பணிந்து வினவினான். அதற்குப் பரதன், 'இவள் தசரத சக்கரவர்த்தியின் முதல்தேவி; மூவுலகும் படைத்த பிரமனை முன்பு படைத்த திருமாலாகிய இராமபிரானைத் தான் மகனாக ஈன்றதனால் பெறுதற்கு உரிய பாக்கியத்தை யான் பிறந்ததனால் இழந்த பெரியவள்'' என்று சொன்னான். அவ்வளவிலே, குகன், கௌசல்யையின் திருவடிகளில் ஸாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கி அழுவானாயினன். கன்றைப் பிரிந்த காராம் பசுவின் துயரம்போன்ற, புத்திரனைப் பிரிந்த துன்பத்தையுடைய கௌசல்யை அவனைக் குறித்து 'இவன் யார்?' என்று வினவினாள். அதற்கு பரதன், 'அம்மா! இப்பெரியோன், இராமபிரானுக்கு இனிய தோழன்; லக்ஷ்மணனுக்கும் சத்துருக்கினனுக்கும், எனக்கும் தமையனாகுந் தகுதியை உடையோன். இவன் பெயர் குகன்' என்று கூறினான். கௌசல்யை அதுகேட்டு, அவர்களை நோக்கி, 'மைந்தர்காள்! இனித் துயரத்தால் வருந்தாதீர்கள். இராம லக்ஷ்மணர் நாட்டை விட்டுக் காட்டைநோக்கிப் புறப்பட்டுச் சென்றதும், இத்தகைய அன்பார்ந்த துணைவனைப் பெற்றமையால் நலமேயாயிற்று. குகனென்னும் இப்பெருந்தகையானோடு கூடி நீங்கள் ஐந்துபேரும் ஒற்றுமையுடையவர்களாய், பெரிய இந்நிலவுலகத்தை நெடுங்காலம் பரிபாலித்து வாழ்ந்திருங்கள்' என்று ஆசீர்வாதஞ் செய்தாள்.

குகன், பின்பு, தருமதேவதையேயென்று சொல்லத்தக்க சுமித்திரை கௌசல்யையருகில் நிற்பதைப் பார்த்து, பரதனை நோக்கி, 'ஐயனே! அன்புருவமாய் விளங்குகின்ற இவரை இன்னாரென்று சொல்க' என்று கேட்டான். அதற்குப் பரதன், 'நல்வழிதவறாமல் தன் சத்தியத்தை என்றும் அழியாது நிலைத்துநிற்பதாகச் செய்துவிட்டு உயிர்நீத்த தசரதசக்கரவர்த்தியின் இளைய தேவி; இராமன்பின்னே பிறந்த தம்பியும் ஒருவன் உளன் என்று யாரும் அறியும்படி அவனை விட்டுப்பிரியாத இலக்குமணனைப் பெற்ற பெரியவள்' என்று கூறினான். குகன் அதுகேட்டு மனமுருகி அவளை நமஸ்கரித்தான்.

பின்பு, தன் கணவனாகிய தசரதன் இறந்து மயானத்திற் செல்லும்படியும், புத்திரனாகிய பரதன் துயரக்கடலில் மூழ்கும்படியும், கருணைக்கடலாகிய இராமபிரான் கொடிய காட்டிலே செல்லும்படியும், திருமால் தன் பேரடியால் அளவிட்ட உலகங்களையெல்லாம், தன் மனத்தில் எண்ணிச்செய்யும் கொடுமையினால் அளவிட்டவளான கைகேயியைக் குறித்து, 'இவர் யார்? சொல்' என்று குகன் பரதனைக் கேட்டான். அதற்குப் பரதன் கூறுவான்:—'துன்பங்களையெல்லாம் உண்டாக்கியவளும், உலகநிந்தையாகிய குழந்தையை வளர்க்கும் செவிலித்தா

யானவளும், தனது பாழ்ப்பாவி வயிற்றிலே நெடுங்காலம் [பன்னிரண்டுமாதகாலம்] தங்கிக் கிடந்த எனக்கும் உயிர்ச்சுமை குறைந்து தேய் வடைய, எல்லாப் பிராணிகளின் உடம்புகளும் உயிரில்லாதனபோலாகக் காணப்படுகிற இவ்வுலகத்தில் இப்பொழுது தானொருத்தி மாத்திரமே துன்பக்குறிப்பில்லாத முகத்தை யுடையவளுமான இவளை, இன்னாளென்று குறிப்பினால் அறியாயாட்டாயாயின், வெளிப்படையாகச் சொல்வேன்; கேள்: இங்கு நின்ற இவள்தான் என்னை ஈன்றவளான கைகேயி" என்று பரதன் சொன்னான். குகன் அதனைக் கேட்டு, மாவிரக்கமற்றவளான அக்கைகேயியையும் தாயென்றே கருதித் தன் நல்ல கைகளைக் குவித்து வணங்கினன்.

அன்னப்பேடு ஒன்று சிறகில்லாததாய் நீந்திக் கரையடைந்ததுபோல, அத்தோணியும் அக்கரை சேர்ந்தது. பின்பு, தோணியினின்று தாய்மார் இறங்கிச் சிவிகைகளில் ஏறிச் சென்றார்கள். பரதன், குகன் விட்டு நீங்காமல் தன்னுடன் வர, கண்ணீர் ஆறாய்ப்பெருக, கால்களால் நடந்துசென்று காதம்பலகடந்தான். குகன் பரதனோடு சென்று இராமபிரானைத் தரிசித்து, அவரது கட்டளையால் பரதனோடு தானும் திரும்பித் தன்னூர்புகுந்து, வனவாசம் முடித்துக்கொண்டு இராமபிரான் எழுந்தருளுதலை எதிர்நோக்கியிருந்தான். இராமபிரான் முன் அவனுக்குச்சொன்னஉறுதிமொழிப்படியே தெற்கேனின்று வடக்கே திரும்பியெழுந்தருளுங்கால் அவ்வன்பனைக் கண்டு அளவளாவினன். குகன் இராமபிரானைத் தொடர்ந்து அயோத்தியடைந்து, அங்கு ஸ்ரீராமன் திருமுடிசூடும் விபவத்தைக் கண்டு களிப்புற்று, அப்பிரானது நியமனத்தால் அரிதின் மீண்டு தன்னுறைவிடம் சேர்ந்து, ஸ்ரீராமனையே எப்போதும் தியானித்துக்கொண்டு நெடுங்காலம் வாழ்ந்திருந்து பின் நற்கதி சேர்ந்தான்.

இச்சரித்திரத்தினால், அன்பு முதலிய குணங்கள் இருப்பின், கீழோர்களையும் மேலோர் சமமாகக் கருதி ஏற்றுக்கொண்டு அன்பு கூர்வரென்பது புலப்படுதல் அறிக.

"ஏழை யேதலன் கீழ்மகனென்னு(து),
இரங்கி, மற்றவர்க் கின்னருள் சுரந்து,
'மாழை மான்மட நோக்கி யுன்தோழி;
உம்பி யெம்பி'யென் றொழிந்திலை; உகந்து,
'தோழன்நீ எனக்(கு)'இங்கொழி' என்ற
சொற்கள் வந்(து) அடியேன்மனத் திருந்திட,
ஆழிவண்ண ! நின் அடியிணை அடைந்தேன்,
அணிபொழில் திருவரங்கத் தம்மானே."

—திருமங்கையாழ்வார்.

முற்றிற்று.

பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

Insect Pests

பயிர்களை நாசமாக்கும் பூச்சிகள்.

குடியானவர்கள் பலவிதங்களிலும் கஷ்டப்பட்டு நிலங்களை உழுது பயிர்செய்கிறார்கள். பயிர்கள் எவ்வளவு செழிப்பாக ஓங்கி வளர்ந்தாலும், அவற்றைப் பூச்சிகள் அழித்து அவர்களுக்கு நஷ்டத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. சென்னை இராஜதானியில் இப்பூச்சிகளால் ஏராளமாக நஷ்டமுண்டாகின்றதென்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, பயிர்களைப் பூச்சிகள் பாதிக்காமலிருக்கும்பொருட்டு அநுசரிக்க வேண்டிய முறைகளை ஒவ்வொருவரும் கைப்பற்றவேண்டும்.

இப்பூச்சிகளை ஒழிக்கப் பல வழிகள் உள்ளன. ஆனால், இவை வரும்முன்னே ஜாக்கிரதையாயிருந்து இவற்றைத் தடுப்பதுதான் விவேகம். பூச்சிப்புழு சாஸ்திரியாகிய மிஸ்டர் டி. பெயின் ப்ரிக்லி ப்ளெட்சர் என்பவர் இவ்விஷயமாய்ச் சில குறிப்புக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார். அவை எல்லோராலும் சுலபமாய் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடி

யவையா யிருக்கின்றபடியால், அவற்றில் சில வற்றை இங்குக் குறிப்பிடுவோம்.

சுத்தமான சாகுபடி.

சாகுபடி செய்யப்பட்டுள்ள பூமியிலும், அதைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலும் இருக்கும் புல்பூண்டுகளைப் பிடுங்கி எறிந்துவிடவேண்டும். இப்படி செய்வதனால், பூச்சிகள் பயிரில் இறங்குவதற்கு ஒரு தடை ஏற்படும். பூமியில் பயிர் நன்கு முளைத்தபின் களையெடுக்கும்போது, நிலத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள புல்பூண்டுகளையும் ஒன்றுவிடாமல் பிடுங்கி எறிந்துவிடவேண்டும். ஏனெனில், இப்புல்பூண்டுகளில் பூச்சி புழுக்கள் தங்கி அவற்றைத் தின்று ஜீவித்துவருகின்றன; அவற்றைத் தின்றபிறகு பக்கத்தில் வளர்ந்திருக்கும் பயிர்களுக்குத் தாண்டி அவற்றை நாசப்படுத்துகின்றன. இவ்விதம் பயிர்களை நாசமாக்கும் பூச்சிகளுள் நாவாய்ப் பூச்சியொன்று. இப்பூச்சிகள் வயலின் அருகில் முளைத்திருக்கும் புல் பூண்டுகளில் தங்கி அவற்றைத்தின்று ஜீவித்திருக்கும்; வயலிலுள்ள நெற்பயிர் கதிரீன்றவுடன் அவற்றில் இறங்கிக் கதிர்களைச் சப்பிவிடுகின்றன. ஆதலால், வயலில் களை எடுக்கும்போது, பயிரைச்சுற்றிலுமுள்ள இடங்களிலிருக்கும் புல்பூண்டுகளைப் பிடுங்கிவிடவேண்டும்.

சாகுபடி செய்யப்பட்டுள்ள பூமியின் நாற்புறங்களிலும் திறந்த வெளியிருப்பது மிகவும் உபயோகமானதே; ஏனெனில், பயிராயிருக்கும் நிலத்திற்கும் வெளியேயுள்ள பூச்சிகள் திறந்தவெளியின் வழியாக நெற்பயிருக்கு வரும்போது, பக்ஷிகள் முதலியன அவற்றைக்கொன்று தின்றுவிடுகின்றன. இதனால் பயிர் சேதமடையாமல் காக்கப்படுகின்றது.

பயிரின் அடித்தாளைக் கொளுத்தல்.

வியவசாயிகள் தான்யப்பயிர்களை அதாவது நெல் சோளம் கேழ்வரகு முதலிய பயிர்களை அறுவடை செய்தபிறகு பயிரின் அடித்தாள்களை அப்படியே விட்டுவைக்கிறார்கள். இந்த அடிக்கட்டைகளில் ஒருவிதப் பூச்சிகள் வந்து தங்கி, இதேநிலத்தில் மறுபடியும் பயிர் செய்யும்போது இப்பூச்சிகள் அப்பயிரை நாசப்படுத்துகின்றன. இதுவுமல்லாமல், அடுத்த வயலில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் பயிரிலும் இறங்கி அதையும் நாசப்படுத்துகின்றன.

இந்த அடிக்கட்டைகளை அப்படியே வயலில் விட்டுவைப்பதனால் மற்றொரு கஷ்டமும் உண்டாகின்றது. வயலில் அடிக்கட்டைகளை அப்படியே விட்டுவைப்பதனால் கரையான்கள் அதிகமாக ஏதுவாகின்றது. இக்கரையான்கள் வயலிலுள்ள அடிக்கட்டைகளைத் தின்றபிறகு, இன்னும் வேண்டிய ஆகாரத்திற்கு அடுத்தவயலை நாசப்படுத்துகின்றன; அதேநிலத்தில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய அடுத்த பயிரையும் நாசப்படுத்துகின்றன. இதனால், வியவசாயிகள் தான்யப் பயிர்கள் அறுவடையானவுடன் அவற்றின் அடிக்கட்டைகளை வெட்டி ஒன்று சேர்த்து எரித்துவிடவேண்டும். பிறகு இவ்விதத் தொந்தரைகள் ஏற்படமாட்டா. வியவசாயிகளுள் சிலர், நிலத்தில் அடிக்கட்டைகளை அப்படியே விட்டுவைத்தால், அடுத்தபயிருக்கு எருவாகுமென்று சொல்லுவார்கள். ஆனால், அந்த அடிக்கட்டைகளை அப்படியே எருவாக உபயோகிக்கும் லாபத்தைவிட, அவற்றை எரித்துப் பூச்சிகளை ஒழிப்பது அதிக லாபமென்று அவர்கள் கருதவேண்டும்.

மேலே கூறிய விஷயங்களில் வியவசாயிகளுள் ஒற்றுமை இருக்கவேண்டும். இல்லாவிடில், ஒருவர் அறுவடை செய்து அடிக்கட்டைகளை எரித்துவிட்டு மற்றொருவர் அவ்விதம் செய்யாமற்போனால், அடிக்கட்டை கொளுத்தப்பட்ட நிலத்தில் மறுபடியும் பயிர் செய்யும்போது பக்கத்திலுள்ள பூச்சிகள் மீண்டும் இவற்றில் வந்து பயிரை நாசமாக்கும்.

பயிர் மாற்றல்.

மாற்றுப்பயிர் செய்வதனாலும் பயிர்களை அழிக்கக்கூடிய பூச்சிகளை ஒருவாறு வரவொட்டாமல் தடுக்கலாம். ஒரே பயிரை அந்தப் பூமியிலே தொடர்ச்சியாகச் செய்தால், ஒரு பருவத்தில் இருந்த பூச்சிகள் அடுத்த பருவத்திலும்

அப்பயிரைத் தின்று விருத்தியாகின்றன. பூச்சிகளை ஒழிக்கும் விஷயத்தில் வியவசாயிகளுடைய ஒற்றுமை வேண்டும். ஏனெனில், ஒன்றுக்கொன்று அருகேயுள்ள இரண்டு வயல்களில் ஒருவன் பயிரை மாற்றியும் மற்றொருவன் மாற்றாமலும் இருந்தால், பின்னே சொன்ன நிலத்தில் தோன்றியுள்ள பூச்சிகள் மாற்றப்பயிர் செய்திருக்கும் பயிரை நாசமாக்கும்.

பூச்சிகளை ஒழிப்பதற்கு வியவசாய சாஸ்திரிகளால் மற்றொரு உபாயமும் சொல்லப்படுகின்றது: ஒரு நிலத்தில் மாசூலை அறுத்த பிறகு அந்நிலத்தில் சில பயிர்களை விதைத்துவிட வேண்டும். முந்தின பயிரில் இருந்த பூச்சிகளெல்லாம் இந்தப் பயிரில் வந்துசேரும். பயிர் நன்றாக வளர்ந்தவுடன் அதை அழித்துவிட வேண்டும். இவ்விதம் செய்வதனால், பூச்சிகள் முழுதும் அழிந்துபோய் மூன்றாவதாகச் செய்யப்படும் பயிருக்கு யாதொரு பாதகமுமில்லாமலிருக்கும். இம்முறையை வியவசாயிகள் மிக்க ஜாக்கிரதையுடன் கையாளவேண்டும். சிலர் இரண்டாவதாகச் செய்யப்படும் பயிரை அப்படியேவிட்டுவிடுகிறார்கள். இதனால், முன்னிருந்த பூச்சிகள் நன்கு விருத்தியாகி மூன்றாவதாகச் செய்யப்படும் பயிரை நாசப்படுத்துகின்றன. ஆதலால், வியவசாயிகள் இம்முறையில் மிகவும் ஜாக்கிரதை கொள்ளவேண்டும்.

கலப்புப்பயிர் செய்தல்.

அநேக ஜில்லாக்களில் பலஜாதிப் பயிர்களும் ஒன்றாகக்கலந்து விதைக்கப்படுகின்றன. இப்படி விதைப்பதன் காரணமென்னவெனில், இரண்டொரு பயிர்களில் பலன் கிடைக்காவிட்டாலும் மற்றைப் பயிர்களினின்றாவது மாசூல் கிடைக்குமென்பதே. இன்னும், இதனால் பூச்சிகள் விருத்தியாவதும் குறைவுபடலாம். பலஜாதிப்பயிர்களைக் கலந்து பயிர் செய்வதனால், ஒரு ஜாதிப் பயிரைப் பிடிக்கும் பூச்சிகள் மற்றைப் பயிர்களைத் தின்னாததனாலும், தாம் தின்னும் பயிரைத் தேடிப் போவதற்கு அருகில் மற்றைப் பயிர்கள் தடையாயிருப்பதனாலும் அவை அதிகமாய் விருத்தியாக ஏதுவில்லாமற் போகின்றன. உதாரணமாக: வேர்க்கடலையும் கம்பும் கலந்து விதைத்த பயிரில் பூச்சிகள் இருப்பதைக் காட்டிலும் வேர்க்கடலைமட்டும் தனியே விதைக்கப்பட்ட பயிரில் அவை அதிகமாக இருக்கக்காணலாம்.

உழுதல்.

சோடைக்காலத்தில் பூமியை நன்றாக உழுவதால், அதில் பூச்சிகள் விருத்தியாவதைத் தடுக்கலாம். பூமியை உழுவதற்கு மேற்புறத்தை மாத்திரம் சுரண்டக்கூடிய கலப்பை உதவாது. குறைந்தது 6 அங்குலம் ஆழத்திற்கு மண்ணை புரட்டி மடிக்கக்கூடிய இரும்புக் கலப்பைகள் அவசியமாகும். வெட்டுக்கிளிகள் பூமிக்குள் சொற்ப ஆழத்திலேயே தம் முட்டைகளை இடுகின்றன. கம்பளிப் பூச்சிகளும், இன்னும் பல பூச்சிகளும், பூமிக்குள் புகுந்து, கோடைக்கால முழுவதும் அங்கேயே தங்கியிருக்கின்றன. மறுபடியும் மழைபெய்து அவை வேறு உருவம் மாறுகிறவரை வெளிக்கிளம்புவதில்லை. இந்தச் சமயத்தில் பூமியை உழுவோமானால், மேற்கூறிய புழுக்கூடுகளும் முட்டைகளும் தரை மட்டத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அவை வெய்யிலின் உஷ்ணத்தால் இறந்துபோகும். இன்னும், சில பக்ஷிகளால் இவை கொன்று தின்னவும்படும். கொஞ்சம் புழுக்களும் பூச்சிகளும் பூமியின் அதிக ஆழத்தில் புதைந்துபோய்க் காலத்தில் வெளிவரக்கூடாமல் இறந்து போகின்றன.

பாசனம்.

சில ஜில்லாக்களில் சில்வண்டு என்னும் பூச்சிகள் பயிர்களுக்கு ஏராளமான சேதத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. அவை பூமிக்குள் வளைதோண்டிக்கொண்டு ஜீவித்திருந்து இராக்காலங்களில் வெளியில் வந்து பயிர்களின் கொழுந்துகளை வெட்டித் தம் வளைக்குள் கொண்டுபோய்ப் பகற்காலங்களில் தின்னுகின்றன. இப்படிப்பட்ட இடங்களில் தண்ணீர் கட்டுவதால், இவ்வண்டுகள் வெளியே வருகின்றன; அப்போது கழுகு, காக்கை முதலிய பக்ஷிகள் அவற்றைக் கொன்று

தின்னும். சாதாரணமாய் வயல்களுக்குத் தண்ணீர் கட்டும்போது காக்கை கழுகுகள் வயலோரத்தில் வந்து கூடுவதை நாம் காணலாம். கொஞ்சம் கவனித்துப் பார்த்தால், வயலில் தண்ணீர் செல்லச்செல்ல நிலத்தின் வெடிப்புகளினின்று வெட்டுக்கிளிகள், வண்டுகள் முதலியன வெளிப்படும்போது, அவற்றை இப்பறவைகள் பிடித்துத் தின்பதைக் காணலாம்.

The Ladies' Section.

ஸ்திரீகள் பகுதி.

FOOD FOR INFANTS.

இளங்குழந்தைகளுக்கு ஆகாரம்.

இளங்குழந்தைகளுக்கு இயற்கையான ஆகாரம் தாயின் முலைப்பாலே. அதுதான் அவற்றிற்கு மிகவும் சிரேஷ்டமானது. குழந்தைகளுக்கு மற்றைய பால்களைப் புகட்டுவதனால் பல நோய்கள் உண்டாகக்கூடும்; ஏனெனில், மற்ற பால் தினுசுகளில் சேர்ந்துள்ள பொருள்கள் தாய்ப்பாலில் இருப்பதுபோல இல்லாமல் வேறுபட்டிருக்கின்றன. இவ்விதத் தினுசுகளில் பல வியாதிகளை உண்டாக்கக்கூடிய கிருமிகள் வந்து சேர்ந்து குழந்தைகளுக்கு நோய்களை உண்டுபண்ணலாம். தாயின் பாலிலோ அவ்வித கிருமி ஒன்றும் இல்லை. மேலும், தாய்ப்பாலை குழந்தைகளுக்குப் புகட்டுவதனால் அவற்றின் தேகத்தினுள் வந்தடையும் கிருமிகளும் நாசமடைகின்றன.

தாய்மார்களுக்குப் பால் சரியானபடி ஏற்படாவிட்டால், சாதாரணமாய்க் குழந்தைகளுக்குப் பசுவின் பாலைக் கொடுக்கிறார்கள். குழந்தைகளுக்குப் பசுவின்பாலை அப்படியே கொடுப்பது உசிதமன்று. பசுவின்பாலில் அதன் கன்றின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றபடி பொருள்கள் அமைந்திருக்கிறபடியால், அது குழந்தைகளுக்குப் பொருந்தாது. மேலும், பசுவின் பாலில் குழந்தைகள் ஜீர்ணித்துக்கொள்ளக்கூடாத சில பொருள்கள் இருக்கின்றன. தாயின் பாலிலுள்ள கொழுப்பானது வெகு சீக்கிரத்தில் குழந்தைகளுக்கு ஜீர்ணமாகும். இன்னும், குழந்தையின் வளர்ச்சிக்கும் ரத்த விருத்திக்கும் தேவையான சில வஸ்துக்கள் தாய்ப்பாலில் சரியான அளவாகக் கலந்திருக்கின்றன. தாய்ப்பாலல்லாமல் மற்றைய பால்களால் வளரும் குழந்தைகள் பல வியாதிகளினால் பிடிக்கப்பட்டு இறந்துபோகின்றன. ஆனால், தாய்ப்பாலை அருந்தும் குழந்தைகள் இவ்வாறு இறப்பதில்லை. குழந்தைகளுக்குப் போதுமானவளவு பால் தாயினிடத்தில் ஏற்படாவிட்டால், அப்போது நல்ல பசுவின் பாலை சுமாராகப் பக்குவப்படுத்தி அவைகளுக்கு உபயோகிக்கவேண்டும்.

PRICKLY HEAT.

வேர்வைக்குரு. *

வேர்வைக்குருவானது உஷ்ண தேசங்களில் வேனிற்காலத்தில் சாதாரணமாய் வரக்கூடிய நோய்களுள் ஒன்று. இது பளிங்குபோல் பிரகாசமுள்ள குண்டூசியின் தலையவ்வளவு நீர்க் கொப்புளமாக உண்டாகின்றது. இவ்வேர்க்குரு ஆஸ்கா சர்க்கரையைத் தூவியதுபோல் கும்பல் கும்பலாயாவது அல்லது ஜவ்வரிசியைப்போல் தன்னந்தனியாகவாவது மார்பிலும், கழுத்திலும், முகத்திலும், கையின் பின்புறங்களிலும் உண்டாகும். இது வேறு இடங்களிலும் வருவதுண்டு.

இந்த வியாதியில் அரிப்பு அதிகமாயிருக்கும். அரிப்புக்கு இதமாய்ச் சொரியச் சொரிய அச்சிறு கொப்புளங்கள் சிதைந்து அதிலுள்ள நீர் வெளிப்படும். நீர் வெளிப்பட்டதும் எரிச்சல் எடுக்கும்.

வியர்வையே இந்த வியாதிக்கு முக்கிய காரணம். வெய்யிலில் அலைதல், உஷ்ணமான பானங்களைப் பருகுதல், காற்றோட்டமற்ற இருட்டு அறைகளில் வசித்தல், தணல் அடுப்பின் சமையலிடத்தில் அதிககாலமிருத்தல், கம்பளி முதலிய உடைகளை உடுத்தல் முதலியவைகளால் வியர்வை உண்டாகுமாதலால், இவைகள் இவ்

---

* இதை, வேர்க்குரு என்பது உலக வழக்கு.

வியாதியைப் பலப்படுத்தும். அன்றியும், பனியன் என்று சொல்லப்பட்ட இறுக்கமான சட்டையை வேனிற்காலத்தில் தொடர்ச்சியாய் இரண்டு மூன்று நாட்கள் தரித்துக்கொண்டால், நான்காம்நாள் மார்பு முழுமையும் இவ்வியாதி உண்டாகும்.

வேனிற்காலத்தில் நாள்தோறும் சுத்தஜலம் கொண்டு தேகத்தை நன்றாய்க் கழுவி அசுத்தங்களை அடிக்கடி நீக்கவேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால், அவ்வசுத்தங்கள் தேசத்தில் தங்கி வியர்வை நீர் வெளிப்படாவண்ணம் தடுத்துவிடும். அப்படித் தடுப்பதனால், வியர்வை வெளிவர இடமின்றி அழுக்கற்ற இடங்களை நோக்கிச்செல்லும். அந்த இடங்களில் இவ்வேர்வைக் குரு மிகவும் நெருங்க உண்டாகும்.

இவ் வியாதி சாதாரணமானதுதான். இது வலிமை வாய்ந்தவர்களுக்கும், மிக்க சௌக்கிய தசையிலுள்ள ஜனங்களுக்கும், வந்தால், சிறிது பாதையைத் தரும். பலவீனர்க்கும் சவலைக் குழந்தைகளுக்கும் கர்ப்பிணிகளுக்கும் இவ்வேர்வைக்குரு வருமாயின், அவர்களின் தூக்கத்தைக்கெடுத்து அவர்களை அநேக பிணிகளுக்கு ஆளாக்கிவிடும். மாரிக்காலம் வந்து குளிர்ச்சியடைந்ததும் வேர்வைக்குரு தானாகவே மறைந்துபோகும்.

சிகிச்சை.

வியர்வை அதிகமாக உண்டாகாதபடி தடுப்பதே முக்கிய சிகிச்சை. வியர்வையால் உண்டாகும் அழுக்கை நீக்க நாள்தோறும் தவறாமல் குளிர்ந்த நீரில் ஸ்நானம் செய்துவரவேண்டும். கம்பளி, ப்ளானல் முதலிய வஸ்திரங்களைத் தரித்தலாகாது. சுத்தமாகிய பருத்தி உடைகளையும், பட்டு உடைகளையும் தரிக்க வேண்டும்.

வீட்டு வழக்கம்.

1. சந்தனம் அரைத்துப் பூசுதல்.

2. சந்தனத்தோடு பச்சைக்கற்பூரம், குங்குமப்பூ, பன்னீர் ஆகிய இவைகளைக் கலந்து பூசுதல்.

3. வயதுசென்ற வேம்பின் வேர்க்கட்டையை அரைத்துப் பூசுதல்.

4. இளநீரைப் பூசுதல்.

5. பனைநுங்கிலிருக்கும் நீரைப் பூசுதல்.

(பெண் கல்வி)

The Boys' Section.

சிறுவர் பகுதி.

ARIYAN MORAL STORIES.

ஆரிய நீதி கதைகள்.

"குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேனுங் காத்தலரிது."

துறவு, மெய்புணர்வு, அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்கள் நிறைந்த முனிவர்களின் கோபத்தைத் தடுத்தல் இயலாது. ஆதலின், பெரியோரிடம் பிழைசெய்தல் கூடாது. பெரியோரிடம் பிழைசெய்வதனால், அவர் பொறுமையாயிருப்பதுபற்றி யாதொரு கேடும் வராதென்றெண்ணிப் பிழைசெய்யக்கூடாது. பெரியோர் பொறுப்பாராயினும் பிழையின் கொடுமையால் அவர்களுடைய மனம் கலங்கியபொழுது, அதனால் வரும் தீங்கை நிவிருத்திசெய்ய யாராலுமாகாது. ஆசையால், செல்வச்செருக்கினாலோ, வேறு காரணத்தினாலோ பெரியோரிடம் பொறுமையான சொற்களைப் பேசுதல் கூடாது. அவ்வாறு கடிந்து பேசினால், அது அவர்மனதை நிகப்புண்படுத்துகிறதுமன்றி பேசுபவர்க்கும் துன்பத்தை விளைவிக்கும். 'பல்லக்கு ஏறுவதும் பல்லுப் போவதும் வாயால்தான்' என்று பழமொழி வழங்குவதனால் யாரிடமும் இனிய சொல்லையே சொல்லவேண்டும்.

உதாரணம்.

சந்திரவம்சத்தில் நகுஷன் என்று ஒரு அரசன் இருந்தான். அவன் இவ்வுலகில் நூறு அசுவமேத யாகஞ்செய்து, இந்திர பதவி அடைவதற்குத் தகுதியுள்ளவனாயினன். அப்பொழுது இந்திரன் குருவை அவமதித்த தோஷத்தால் ஸ்வர்க்கத்தைவிட்டு, எங்கேபோ ஒரு தாமரைத்தண்டில் ஒளிந்துகொண்டிருந்தான். அதனால், தேவர்கள் அரசனற்றவராயிருந்தனர். உடனே தேவர்கள் அந்நகுஷனை முடிசூட்டித் தங்களுக்கு அரசனாக்கிக்கொண்டனர். பிறகு நகுஷன் தேவர்களைப்பார்த்து, 'இந்திராணியை இங்கே அழைத்துவாருங்கள்'

என்று கட்டளையிட்டான். தேவர் இதை இந்திராணியிடம் தெரிவித்தனர். உடனே அக் கற்பரசியாகிய இந்திராணி, தேவகுருவிடஞ் சென்று 'என் கணவன் அருகேயிருக்கவும் வேறொருவன் என்னை மனைவியாகக்கொள்ளுதல் நீதியோ?' என்றாள். அதற்குப் பிரஹஸ்பதி, 'சப்த முனிவரும் தாங்கிவரச் சிவிகைமீது ஒருவன் வந்தால், அவனே தேவராஜனும் உன் கணவனுமாவான்' என்று விடையளித்தார். இதைக் கேட்டு இந்திராணி, 'சிறப்போடு நகுஷன் இங்கே வரட்டும்' என்று சொல்லியனுப்பினாள். தேவர்கள் இவ்விஷயத்தைத் தெரிவித்ததும், இந்திரனாகிய நகுஷன் பல்லக்கைச் சுமக்கும் முனிவர்களைப் பார்த்து அவர்களுடைய மகிமையைச் சிறிதும் கருதாமலும் இனித் துன்பநோய் உண்டாதலைச் சிறிதும் ஆராயாமலும், காமத்தினால் இந்திராணியை விரைவில் அடையக் கருதி, 'விரைந்துசெல்க' என்று பொருள்பட, 'ஸர்ப்ப, ஸர்ப்ப!' என்றான். பல்லக்கின் முற்கொம்பு தாங்கி முன்சென்ற அகஸ்தியமுனிவர் சினந்து, "நீ ஸர்ப்பமாகுக" என்று சபித்தார். உடனே நகுஷன் பாம்பாகிக் கீழே குதித்தான். சிற்றறிவினர்க்குச் செல்வமின்றிப் பிறிதொரு பகையில்லையல்லவா? ஆதலால், செல்வச்செருக்கால் பிறரை ஒருபொழுதும் அவமதித்துப் பேசுவது கூடாது. அவ்வாறு அவமதித்துப் பேசினால் விரைவில் தீங்கு நேரிடும்.

"பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று."

ஸத்தியத்தினுஞ் சிறந்த தர்மம் வேறில்லை. சரீரத்திற்கு ஸ்நானஞ்செய்வதனால் சுத்தி ஏற்படுவதுபோல, மனதிற்கு உண்மைபேசுவதால் சுத்தி ஏற்படுகின்றது. ஸத்யமாகப் பேசுவதனால் இவ்வுலகில் புகழ் உண்டாகிறது. மறுமையிலும் இன்பமுண்டாகிறது. பொய் பேசுவதனால் இம்மையில் பொய்க்குத் தக்கபடி நியாயாதிபதியால் தண்டனையும், அபகீர்த்தியும், அதில் ஏற்படுகிறதனும் நம்பாதபடிக்கான அகௌரவமும், பணச்செலவும், அவமானமும், மறுமையில் கொடிய நரகவேதனைகளும் ஏற்படுகின்றன. இவ்வுலகில் பெரும்பாவங்கள் ஐந்தென்றும், அவை: பொய், கொலை, களவு, கள், காமம் என்பனவாமென்றும் ஆன்றோர் கூறுகின்றனர். அவற்றுள் பொய்யே தலைமையாயிருக்கின்றமையின், அதுவே முதன்மையான பாவம் ஆதலின் தனக்கு எவ்வளவு துன்பங்கள் நேர்ந்தாலும் பொய்யே பேசுவது கூடாது. பொய்யில்லாத மனிதனே சிறப்படைவன்.

உதாரணம்.

முற்காலத்தில் ஹரிச்சந்திரன் என்று ஒரு அரசன் இருந்தான். அவன் உண்மையே பேசுகின்றவன்; அவனிடம் ஸகல நற்குணநற்செய்கைகளும் குடிகொண்டிருந்தன. அவனைப்பற்றி ஒருசமயம் வஸிஷ்டர் தேவலோகத்தில் இந்திரன் ஸபையில் "ஹரிச்சந்திரன் ஸத்யம் தவறாதவன்; ஸகலநற்குணங்களும் அமையப்பெற்றவன்" என்று புகழ்ந்து பேசினர். அதனைக்கேட்டு அவ்விடமிருந்த விசுவாமித்திரமுனிவர், இந்திரனிடம், "ஹரிச்சந்திரன் வஸிஷ்டர் கூறியதுபோல நல்லவனல்லன்; அவன் எப்பொழுதும் பொய்பேசுபவன்" என்றார். இந்திரன் விசுவாமித்திரர் கூறியதை நிரூபிக்கும்படி அவரிடம் சொன்னான். விசுவாமித்திரர் அவ்வாறே நிரூபிப்பதாகக் கூறிப் பூலோகத்திற்கு வந்து, தமக்கு ஓர் யாகநிமித்தம் சொற்பப்பொருள் கொடுக்குமாறு ஹரிச்சந்திரனை வேண்டினார். அரசன் அப்படியே கொடுத்தான். அதை அம்முனிவர் 'நான் கேட்கும்போது கொடு' என்று சொல்லி, அவனிடத்திலேயே கொடுத்துச் சென்றார். அம்முனிவர் பின்பு ஹரிச்சந்திரனுடைய இராஜ்யத்தையெல்லாம் தந்திரமாக அபஹரித்துக்கொண்டு, முன்பு தான் கொடுத்த பொருளைக் கொடுக்கும்படி கேட்டார். அவன் என்னசெய்வான்? இராஜ்ய முழுவதையும் கொடுத்துவிட்டு வேறுபொருள் எங்கிருந்து கொடுப்பான்? ஒன்றும் தோன்றாமல் மௌனமாயிருந்தான். உடனே முனிவர் மன்னவனைப் பார்த்து, "நான் உமக்குப் பொருள் கொடுக்க வேண்டியதில்லை' என்று ஒருபொய் கூறிவிடு;

உன் இராஜ்யத்தை உனக்கே கொடுத்துவிடுகிறேன்; இன்றேல், நீ என் இராஜ்யத்தில் காலடி வைக்கக்கூடாது; என் பொருளையும் எவ்வாறாயினும் கொடுத்துவிடவேண்டும்" என்றார். ஹரிச்சந்திரன் அதற்கு உடன்படாமல், "நான் தங்கள் இராஜ்யத்தை விட்டு இப்பொழுதே வெளியே போய்விடுகிறேன். உமது பொருளையும் சொற்பநாள் தவணையில் கொடுத்துவிடுகிறேன். நான் பொய்சொல்ல முடியாது" என்று கூறி, பால்மணம் மாறாத தனது புதல்வனையும் சூரியனையும் பாராத தனது மனைவியையும் அழைத்துக்கொண்டு, அப்பொழுதே வெளிக்கிளம்பி, பாலைவனத்தையும் கடுங்கானகங்களையும் கடந்து, பசியால் வருந்தி, மெலிந்து, இடையிடையே விசுவாமித்திரரின் தூதர்கள் செய்த பலவிதமான துன்பங்களையெல்லாம் அநுபவித்துக்கொண்டு முடிவில் காசிதேசத்திற்குச் சென்றான். பிறகு அவன் அன்புள்ள மனைவியையும் பிள்ளையையும் விற்றுத் தானும் ஓர் சண்டாளனுக்கு அடிமையாகி, கிடைத்த பொருளைக் கொடுத்து, விசுவாமித்திரர் கடனைத் தீர்த்தான். விசுவாமித்திரர் ஹரிச்சந்திரனைப் பொய்யனாக்க வேண்டுமென்று மறுபடியும் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டார். அவரால் அது முடியவில்லை. கடைசியில் ஸர்வேசுவரன் ஹரிச்சந்திரனது ஸத்யநெறிக்கு மெச்சிப் பிரத்தியக்ஷமாகி இராஜ்யத்தைத் திரும்ப அவனுக்கே மீட்டுக்கொடுத்து அவனைப் புகழ்ந்து சென்றார்; மறுமையில் மோக்ஷத்தையும் அளித்தார். அதுமுதல் ஹரிச்சந்திரன் மனைவிமக்களுடன் சுகமாக வாழ்ந்து வந்தான். ஆதலால், எப்பொழுதும் உண்மையையே பேசவேண்டும்.

HINTS FOR YOUNG.

சிறுவர் கவனிக்கவேண்டியவை.

ஒவ்வொருவரும் சிறுவயதிலேயே கல்வி கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். பின்பு சம்சாரத்தில் விழுந்து வருத்தமடையும்போது, படித்தாலும் கல்வி நன்றாய் புத்தியிலேறாது—அழுக்குப்படியாத துணியிலே சாயம் நன்றாக ஏறும், அழுக்குப்படிந்த துணியிலே நன்றாய் ஏறாது.

கல்வியறியுள்ளவன் அழகில்லாவிட்டாலும் அவன் யாவர்க்கும் இஷ்டனாவான். கல்வியறிவில்லாதவன் அழகிருந்தும் யாவர்க்கும் இஷ்டனாகான்—வாசனையுள்ள விலாமிச்சைவேர் அழகில்லாதிருந்தும் யாவர்க்கும் இஷ்டமாகிறது. வாசனையில்லா முருக்கம்பூ அழகாயிருந்தும் ஒருவரும் இஷ்டப்படுவதில்லை.

உயர்குலத்திலே பிறந்தாலும், குணமில்லாதவனை ஒருவரும் சேர்க்கமாட்டார்சள் தாழ்ந்த குலத்திலே பிறந்தாலும், குணமுள்ளவனை அனைவரும் விரும்புவார்கள்—இனிய சரும்பிலே பிறந்த பூ வாசனையில்லாமையால் ஒருவராலும் கைக்கொள்ளப் படுவதில்லை. கசந்த அலரியிலே பிறந்த பூவில் வாசனையிருப்பதால் யாவரும் அதைக் கைக்கொள்ளுகிறார்கள்.

புத்தியுள்ளவன் தூரத்திலிருந்தும் ஒருவன் குணத்தை நன்கு அறிவான். மூடன் சமீபத்திலிருந்தும் மேலோர் குணத்தை அறியமாட்டான்—வண்டு தூரத்திலிருந்து வந்து தாமரைப் பூவினது தேனை யுண்ணும். தவளையோ அதன் சமீபத்திலேயே எப்போதுமிருந்தும் அத்தேனை யுண்ணவறியாது.

பெரியோர்கள் உயர்நிலையிலிருந்து தவறினால் மிகுந்த வருத்தமடைவார்கள். சிறியோர்கள் உயர்நிலையிலிருந்து தவறினால் வருத்தமடையமாட்டார்கள்—யானை முதலிய பெரிய பிராணிகள் கீழேவிழுந்தால் பிழைப்பதரிது. எறும்பு முதலிய சிறிய பிராணிகள் விழுந்தால் சற்றும் துன்பமடையா.

எவரும் பெரியோர்க்கு வணங்கிநடந்தால் சுகம் பெறுவார்கள். எதிரிட்டு நின்றால் கேடு சம்பவிக்கும்—பிரவாகத்திற்கு முன் வணங்கின கோரைப்புல் மற்றும் தலையெடுத்துப் பிழைக்கின்றது. வணங்காமல் எதிர்த்து நிற்கும் விருக்ஷங்கள் முறிபட்டுப் போகின்றன.

ஒருவன் யாருடனும் இதமாகப் பேசினால் மரியாதை கிடைக்கும். கடினமாகப் பேசினால் அவமானங்கிடைக்கும்—கிளிப்பிள்ளை சந்தோஷமுண்டாகப் பேசுவதனால் யாவரும் அதோடு கொஞ்சுகிறார்கள். காக்கை கோபமுண்டாகக் கூவுவதனால் அதைக் கோலாலடிக்கிறார்கள்.

மேலோர்க்கு உபகாரம் செய்தால் அவர் பிரதியுபகாரம் செய்வர். கீழோர்க்கு உபகாரம் செய்தால் அவர் அபகாரமே செய்வார்—பசுவுக்கு இரைகொடுத்தால் மதுரமான பாலைத்தரும் பாம்புக்கு இரைகொடுத்தால் கொடிய விஷத்தையே தரும்.

உத்தமர்க்குச் செய்த உபகாரம் நன்றாய்ப் பிரயோஜனப்படும். மத்திமர்க்குச் செய்த உபகாரம் பிரகாசிப்

பது போல் தெரியும், அதமர்க்குச் செய்த உபகாரம் அப்பொழுதே மறைந்துபோம்—குப்பியிலே விழுந்த மழைத்துளி முத்தாகும். தாமரையில் விழுந்த மழைத்துளி முத்தைப்போல் பிரகாசிக்கும் மண்ணிலே விழுந்த மழைத்துளி அப்பொழுதே மறைந்துபோகும்.

உத்தமர்கள் ஆரம்பத்தில் ஒருநாள் உபகாரம் செய்தவருக்கும், மத்திமர் சிலநாள் விட்டுவிட்டுப் பலதரம் செய்தவருக்கும், கடையானவர் தினந்தோறும் விடாமல் உபகாரம் செய்தவருக்கும் பிரயோஜனத்தைத் தருவார்கள்—பனைமரம் விதைபோட்டு தொடக்கத்தில் ஒருநாள் ஜலம் விடுகிறவனுக்கும், தென்னைமரம் சில நாளைக்கொருதரமாகப் பலநாட்கள் ஜலம் விடுகிறவனுக்கும், பாக்குமரம் அனுதினமும் தவறாமல் ஜலம் விடுகிறவனுக்கும் பலனைக்கொடுக்கும்—ஆனந்தபோதினி.

Review of the Press.

பத்திரிகை ஆராய்ச்சி.

THE USE OF CINEMATOGRAPH IN EDUCATION.

படிப்பு கற்பிப்பதில் ஸினேமடோகிராப்பின் உபயோகம்.

இக்காலத்தில் ஸினேமடோகிராப் என்னும் கருவியின் மூலமாய்ப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் சிறுவர்களுக்கு அநேக விஷயங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அமெரிக்கர்கள் இப்போது இம்முறையை அதிகமாக அநுஸரித்து வருகிறார்கள். ருஷ்யாதேசத்தில் முன்னே பிள்ளைகளுக்கு ஸினேமடோகிராப் மூலமாய்க் கல்வி போதிப்பது கெடுதியுண்டுபண்ணுமென்று கருதிவந்த உபாத்தியாயர்கள், இப்போது அவ்வபிப்பிராயத்தை மாற்றி இம்முறையை அனுஸரிக்கத் தலைப்பட்டனர் பல கவர்ன்மெண்டு பாடசாலைகளிலும் இக்கருவியைக் கொண்டு பூர்வீக நாடகங்கள் சம்பந்தமாகவும், கல்வியறிவை வளர்க்கும் சாஸ்திர சம்பந்தமாகவும் விஷயங்களைப் பிள்ளைகளுக்கு போதித்து வருகிறார்கள். ஜப்பான் தேசத்தவர்களும் பிள்ளைகளுக்கு நீதிநூல்களைப் போதிக்க இக்கருவியை உபயோகிக்கிறார்கள். சில விஷயங்களைப் புஸ்தகங்களில் படித்தாலும், ஒருவர் சொல்லக்கேட்டாலும் பிள்ளைகளுக்கு அவைகள் சரியாக விளங்காமல் போய்விடும். உயிருள்ள வஸ்துக்களைப்போல் அசைந்தாடும் ஸினேமடோகிராப் படங்களைப் பார்ப்பதனால், அப்படிப்பட்ட விஷயங்களைப் பிள்ளைகள் வெகு ஸுலபமாகத் தெரிந்துகொள்ளுகிறார்கள் இவ்விஷயமாய் "ஜனமியானி" பத்திரிகை எழுதியிருப்பதாவது :—

கல்விசம்பந்தமான உபயோகம்.

பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்கும்போது படங்களை வைத்துக்கொண்டு சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று எல்லோரும் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஸினேமடோகிராப்பை உபயோகிப்பதில் அநேக கெடுதிகள் உண்டாகுமென்றும், வேறுவிதமான படங்களை உபயோகிப்பதே நல்லதென்றும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். மற்றவகைப் படங்களைவிட இந்தக் கருவியில் வைத்துக் காண்பிக்கும் அசையும் படங்கள் பிள்ளைகள் கல்வி கற்பதில் மிகவும் உதவியாயிருக்கின்றன. புஸ்தகங்களிலோ சுவரிலோ இருக்கும் படங்களைப் பார்ப்பதைக்காட்டிலும், அசையும் படங்களைப் பார்ப்பதுதான் பிள்ளைகளுக்கு அதிக சந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணும். அசையும் படங்களை அவர்கள் வெகு கவனமாகப் பார்ப்பார்கள். அவைகளை எத்தனைமுறை பார்த்தாலும் அவர்களுக்குத் திருப்தி உண்டாகாது. அதிக வியாபாரம் நடக்குமிடத்தில் ஜனங்கள் போவதையும் வருவதையும், ஸாமான்கள் வாங்குவதையும் விற்பதையும் உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளுக்கு வாய்மொழியாகச் சொன்னால், அது நன்றாக விளங்காது. அதையே அசையும் படங்களின் மூலமாகக் காண்பித்தால், அவர்கள் தாங்களே நேரில் அவ்விடத்திற்குப்போய் அவைகளைப் பார்ப்பதாக எண்ணிக்கொள்வார்கள். வேகமாகப் போகிற ஆகாயவிமானத்தைப் பற்றியோ, அதிக உயரத்திலிருந்து விழும் நீர்வீழ்ச்சியைப் பற்றியோ உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளுக்கு எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுச் சொல்லியபோதிலும், அவை இப்படித்தான் இருக்கும் என்று பிள்ளைகள் அறிந்துகொள்ளமாட்டார்கள். அசையும் படங்களைப் பார்த்தால் நேரில் பார்ப்பதுபோல் தெளிவாகத் தெரியும்.

சில ஆக்ஷேபனைகள்.

ஸினேமடோகிராப்பில் வைத்துக்காட்டும் படங்கள் அதிகவேகமாக அசைந்தோடுகிறபடியால், பிள்ளைகள் அவைகளை முழு கவனத்தோடும் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப் பார்ப்பது அவர்களுக்குக் கெடுதி உண்டாகுமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ஸாதாரணயான படத்தை ஒருமணி நேரம் வகுப்பில் மாட்டி

வைத்தாவது கறுப்புப் பலகையில் உபாத்தியாயர் சீமைச் சுண்ணாம்பினால் படமெழுதியாவது பிள்ளைகளுக்குக் காண்பித்தால், சிறுவர்கள் அவைகளைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளும் விஷயம் வெகுகாலம் மறவாமல் இருக்குமென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுவது சில அம்சங்களில் சரியாக இருக்கிறது. ஆனால் கறுப்புப் பலகையிலோ காகிதத்திலோ எழுதிக் காண்பிக்க முடியாத விஷயங்களும் சில இருக்கின்றன. அவைகளைப் பிள்ளைகள் எப்படி அறிந்துகொள்ளுவது? சிறிய பட்டுப்பூச்சி புழுவடிவத்தோடு முட்டையைவிட்டு வெளியே வருவதையாவது, பின்னியிருந்த கூட்டிலிருந்து பெரிய பட்டுப்பூச்சி வெளிக்கிளம்பி ஓடுவதையாவது படங்களின் மூலமாகப் பிள்ளைகள் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், அசையும் படங்களின் மூலமாகவே அவர்களுக்குக் காண்பிக்கவேண்டும். மேலும், எரிமலை கற்குழம்புகளையும் நெருப்பையும் கக்குவது, பூகம்பம், பூமியிலிருந்து உஷ்ணஜலம் வேகத்துடன் வெளிக்கிளம்பி வெகு உயரம் ஸ்தம்பம்போல் போவது முதலியவைகளை அசையும் படங்கள் தான் நன்றாய் விளக்கிக் காட்டும். நிலையான படங்கள் தெளிவாய் காட்டமாட்டா.

சிலர் இதை உபயோகிப்பது விஷபமாய்ச் சொல்லும் இன்னொரு ஆக்ஷேபம் என்னவென்றால் : பிள்ளைகளுக்கு இதனால் முயற்சி குறைவுபடுகிறதென்பதே. பிள்ளைகள் படத்தைப் பார்த்தால் போதுமென்று எண்ணி தங்களுடைய உற்றுப்பார்க்கும் சக்தி முதலியவைகளை அபிவிருத்தி செய்வதில்லை. ஆனால் மனோசக்திகளின் அபிவிருத்தியே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்ட பாடங்களுக்குத்தான் இந்த ஆக்ஷேபம் ஏற்குமேயொழிய, மற்றவைகளுக்கெல்லாம் இது ஏற்காது. படங்கள் உபயோகிக்கவேண்டிய பாடங்களிலெல்லாம் அசையும் படங்களை உபயோகிக்கலாம். மனதினால் மாத்திரம் பாவனை செய்து அறிந்துகொள்ளக் கூடாத விஷயங்களை அசையும் படங்களைப் பார்த்து ஸுலபமாய்த் தெரிந்துகொள்ளலாம். அந்தப் படங்களை அதிக கவனத்தோடு பார்த்தால் விஷயங்கள் நன்றாக மனத்தில் பதிந்துவிடுகின்றன. போதிப்பதற்கு வேறு கருவிகள் இல்லாதபோதுதான் ஸினெமடோகிராப்பை உபயோகப்படுத்தவேண்டும். தோட்டங்களில் பயிராகும் செடிகளைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, அவைகளையே நேராகக் கொண்டுவந்து காட்டவேண்டும். அவைகளை அசையும் படங்களின் மூலமாகக் காண்பிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. எல்லா விஷயங்களையும் அறிந்திகொண்டபிறகு அந்தச் செடிகளை எழுதியுள்ள அசையும்படங்களைப் பிள்ளைகளுக்குக்காண்பித்தால், அவர்கள் தாங்கள் நேரில் கவனித்த விஷயங்களை மறக்காமல் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுவார்கள். தோட்டத்தில் இல்லாத செடிகளை அசையும் படங்களின் மூலமாகக்காண்பிப்பது நல்லது.

ஸினெமடோகிராப்பை அஜாக்கிரதையாகவும் அதிகமாகவும் உபயோகப்படுத்தினால் சிறுவர்களுக்குக் கெடுதி உண்டாகுமென்பது உண்மைதான். அதை ஜாக்கிரதையாக உபயோகப்படுத்துவதனால் ஒரு கெடுதியும் உண்டாகாது. நல்லதை விட்டுக் கெடுதலை மாத்திரம் கண்டு பிடிக்கப்போனால், ஒவ்வொன்றிலும் கெடுதல் கண்டுபிடிக்கலாம். ஆகவே, அசையும் படங்களில் நல்லவைகளைத் தெரிந்து எடுத்து அவைகளைத் தகுந்த காலங்களில் பிள்ளைகளுக்குக் காண்பிக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வதில் யாதொரு கெடுதியும் இல்லை.

சில பாதுகாப்புகள்.

ஸினெமடோகிராப்பை போதிக்கும் முறையில் உபயோகிப்பதற்குமுன் பாடசாலை அதிகாரிகளைக் கலந்து யோசித்து, பிள்ளைகளுக்கு உபயோகமாகும் படங்களைத் தயார் செய்யவேண்டும். அந்தப் படங்களைக் காண்பிப்பதற்காக ஒரு உபாத்தியாயரைப் பிரத்தியேகமாக நியமிக்கவேண்டும். படங்களைக் காண்பிப்பதற்கு முன், இன்ன விஷயத்தைப்பற்றிக் காண்பிக்கப் போகிறோம் என்று பிள்ளைகளுக்குத் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டும். படங்களை வைத்துக் காண்பிக்கும் உபாத்தியாயர் முக்கியமான இடங்களில் பிள்ளைகளை அதிகமாகக் கவனிக்கச் செய்யவேண்டும். படங்களை அதிக வேகமர்க ஓடவிடக்கூடாது. ஒருதடவையில் இத்தனைபடங்கள்தான் காட்டவேண்டுமென்று ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். $1\frac{1}{4}$ மணி நேரத்திற்கு மேல் படங்களை காண்பிக்கக்கூடாது. இயற்கைட் பொருட்பாட சம்பந்தமான படங்களைப் பார்க்கும்போது பிள்ளைகளுக்கு ஒருவரும் ஒன்றுஞ் சொல்லக்கூடாது

EARLY RISING.

வைகறைத் துயிலெழுதல்.

சரீர சுகத்துக்கு நித்திரை இன்றியமையாதது. ஆயினும், இராவில் சீக்கிரம் படுத்துறங்கிக் காலையிற் சீக்கிரம் எழும் வழக்கத்தால் ஒருவனுக்குத் தேகாரோக்கியமும் திரவிய லாபமும், தெள்ளறிவும் உண்டாகுமென்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது. இவ்வாறு பொழுது புலருமுன் எழுதலால் உண்டாகும் நன்மைகளையும், எழாது படுத்துறங்குவதால் நேரிடும் தீமைகளையும் "சக்கிரவர்த்தினி'' பின்வருமாறு குறிக்கின்றது.

முதலாவது:—அதிகாலையில் விழிப்பதால், புத்திக்குத் தெளிவையுணர்த்துகின்ற "சுத்த நரம்பு" என்ற ஒருவித நரம்பினது துவாரத்தில் நிறைந்திருக்கின்ற நீரானது கலங்கலின்றி பரிசுத்தமாயிருக்கும். பைத்தியம், கோபம் இவை நீங்கும். வாதமும், பித்தமும், சிலேஷ்மமும் தத்தம் இடங்களிலேயே பொருந்தும்.

இரண்டாவது:—காலைப்பொழுதிற்றான் இராத்தூக்கத்தின் பயனாக புத்தி களங்கமற்றும் சரீரம் களைப்பற்றும் இருக்கும். அதுவே, படியாத விஷயங்களைப் படிப்பதற்கும், படித்த விஷயங்களைச் சிந்திப்பதற்கும் ஏற்ற தருணம். இதுபற்றியே வேதாத்தியயனம் பண்ணுவோர், பாடகர்கள், தேகப்பயிற்சி செய்வோர் முதலிய சகல வித்தியார்த்திகளும் சிரமப்பட்டு அதிகாலையில் எழுந்து தத்தம் வித்தையை முற்காலத்தில் கற்றார்கள்; இன்னும் கற்று வருகிறார்கள்.

மூன்றாவது:—மலஜலங்கள் கழிப்பதற்குத் தக்க தருணம் காலைவேளையே; அப்பொழுது நித்திரை செய்தால், அவை வெளியாகாமல் வயிற்றில் தங்கிவிடும்; இவ்வாறு தங்குவதால், பல வியாதிகள் உண்டாகும். அவற்றைக் காலாகாலத்தில் கழித்துவிட்டாலோ எவ்விதத் துன்பமும் வராது.

நான்காவது:—இருட்டு வேளையில் நாம் தூங்கியெழுந்தவுடன் சற்று பொருத்து மினுக்கு மினுக்கெனச் சிற்றொளிக்காட்டும் விளக்கைப்பார்க்கின் நம் கண் கூசமாட்டாது. பிறகு விளக்கொளியை வரவரப் பெரியதாக்கினும், அது நம் கண்ணுக்கு எவ்வித அதிர்ச்சியும் உண்டாக்காது. இவ்வாறன்றி, விழித்ததும்விழியாததும் திடீரென்று கொழுந்து விட்டெரியும் தீவர்த்தி ஒளியைப்பார்த்தால், கண்ணுக்கு எவ்வளவு கூச்சமும் அதிர்ச்சியும் உண்டாகின்றது. இந்த அற்ப வெளிச்சம் இவ்வளவு கேட்டைத்தருமாயின், எட்டு மணி வரைத் தூங்கிப் பிறகு சூரியனைக் கண்டால், அது கண்ணுக்கு எவ்வளவு கேட்டைத்தரும். ஆதலால், சூரியன் உதயமாகுமுன்னே எழுந்து சிறு வெளிச்சமுள்ள இளவெயிலை முதலிற் கண்ணுற்றால், கண் சிறிதும் கெடாது.

ஐந்தாவது:—கோழி, காக்கை, வானம்பாடி முதலிய பக்ஷிகள் அதிகாலையில் எழுந்து உல்லாசமாய் இனிய குரலுடன் பாடும்போது அறிவுடையோராகிய மனிதர் அக்காலத்தை தெய்வ ஸ்துதியிலும், இன்னும், பற்பல காரியங்களில் சித்திபெறுவதிலும் செலவு செய்யாமல், தமது சரீர சுத்த நரம்புக்கும் படிப்புக்கும் பயிற்சிக்கும் கேடுண்டாகத் தூங்குவது எவ்வளவு அசுத்தமான காரியம்.

ஆறாவது:—வைகறை தேவர்களுக்குரிய காலமாதலால், இதில் நித்திரை செய்யின் தேவசாபமுண்டாகும். அச்சாபத்திற்குள்ளாகாதபடி தக்க நேரத்திலேயே எழுந்திருத்தல் வேண்டும்.

ஏழாவது:—ஒவ்வொருவரும் மலஜலம் கழித்துப் பல் தேய்த்து முகம் கழுவி ஸ்நாநம் செய்து பூஜை முதலியன முடித்து காலை உணவருந்துவதற்கே நேரமாகுமாதலால், இவர்கள் 7 மணி வரையில் தூங்கிப் பிறகு இவற்றை முடித்து எப்பொழுது தத்தம் தொழில்களுக்குப்போவது? தேகசௌக்கியத்தைப் பற்றிய மட்டிலாவது அதிகாலையில் எழுந்தித்தல் வேண்டும். இதுபற்றியே ஒளவையார் "வைகறைத் துயிலெழு" எனக் கட்டளையிட்டுள்ளார்.

Notes.

குறிப்புக்கள்.

Beggers in India.

இந்தியாவில் பிச்சைக்காரர்கள்:—இந்தியாவில் ஒருவித வேலையுமில்லாமல் ஏராளமான ஜனங்கள் பிச்சையெடுப்பதும், நாடுதிரிவதும், சோரம்போவதுமே தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்களென்றும், இவர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்குநாள் அதிகப்பட்டு வருகின்றதென்றும், இதைத் தடுக்கக் கவர்ன்மெண்டார் சட்டங்கள் செய்யவேண்டுமென்றும் "வர்த்தகமித்திரன்" நீண்டதோர் வியாசம் எழுதியிருக்கிறது. இப்பத்திரிகை கூறும் விஷயங்களை ஒவ்வொருவரும் ஆழ்ந்து ஆலோசித்துத் தக்க சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். தர்மம் செய்யவேண்டுபவர்கள் கைக்கொள்ளவேண்டிய சில கொள்கைகளை மேற்படி பத்திரிகை எழுதுவதாவது:

"தர்மம் செய்ய எண்ணுபவர்கள், உதவியை உண்மையில் வேண்டுபவர்களுக்கு மாத்திரம் உதவி செய்வது என்னும் கொள்கையை வைத்துக்கொள்வதுடன், சரீர பலமுள்ளவர்களுக்கு அவர்களிடமிருந்து ஏதாவது ஒரு வேலையை வாங்கிக்கொண்டுதான் உதவிசெய்வது என்ற ஏற்பாட்டையும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்."

ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலுமுள்ள முக்கிய பிரமுகர்கள் ஒன்றுகூடி இலவசச் சாப்பாட்டுடன் ஒரு தொழிற்பள்ளிச்கூடத்தை ஸ்தாபித்து அதில் பிச்சைக்குவரும் சிறுவர்களையெல்லாம் வேலை கற்றுவரும்படி ஏற்பாடு செய்தால், பிச்சைக்காரர்களின் தொகை ஒருவாறு குறையுமென்பதில் ஐயமில்லை.

Sugar crops of the world.

உலகமுழுவதும் கரும்பு உற்பத்தி:—சென்ற 1916-17-ம் வருஷத்தில் உலக முழுவதிலும் குச்சிக்கரும்பும் பீட்ரூட் கரும்புமாக எவ்வளவு சாகுபடி செய்யப்பட்டதென கீழ்க்கண்ட கணக்கால் தெரியலாம்.

குச்சிக்கரும்பு.

அமெரிக்கா	5.494,250	டன்கள்.
ஆசியா	4,596,174	,,
ஆஸ்டிரேலியா, பாலினீஷியா	275,000	,,
ஆப்பிரிக்கா	545,000	,,
ஐரோப்பா	6,000	,,
மொத்தம் ...	10,916,424	,,

பீட்ருட்.

ஐரோப்பா	4,819,000	டன்கள்.
அமெரிக்கா ஐக்கியமாகாணங்கள்	775,000	,,
கானடா	14,000	,,
மொத்தம் ...	5,608,000	,,

Uses of Sugar.

சர்க்கரையின் உபயோகங்கள்:—சக்கரை ஆகாரமாக உபயோகப்படுவதல்லாமல், கைத்தொழில்களிலும் பற்பல விதங்களில் உபயோகப்பட்டுவருகிறது. அதை கந்தகத் திராவகத்தோடு சேர்த்துச் சுடவைத்தால், திராவகத்தின் குணம் மாறுபட்டுப்போய் மிருதுவான கறுப்புப் பசை உண்டாகின்றது. இதுதான் சாதாரணமாய் ஜோடுகளுக்கு உபயோகப்படும் கறுப்புப் பாலிஷாகும். இந்தப் பாலிஷானது மற்றெல்லாவித பாலிஷுகளை விட உயர்ந்ததாயிருப்பதோடு, தோல் கெட்டுப்போகாதபடியும் வைக்கிறது. தோல்சாலைகளில் தோலைச் சுத்தம்செய்ய உபயோகித்த சுண்ணாம்பைப் போக்குவதற்கு சர்க்கரை ரொம்பவும் உபயோகப்படுகின்றது.

காப்பியிங் இங்கி என்று சொல்லப்படும், எழுதிய கடிதங்கள் முதலியவைகளுக்கு நக்கல்கள் எடுக்க உதவும் இங்கி செய்வதிலும், அச்சடிக்க உதவும் உருளைகள் செய்வதிலும் சர்க்கரை ரொம்பவும் உபயோகப்படுகிறது. டிரான்ஸ்பேரண்ட் ஸோப் என்று சொல்லப்படும் கண்ணாடிபோல் வெளிச்சம் ஊடுருவிச் செல்லக்கூடிய ஸோப்புகள் செய்ய உதவும் கிளைஸரின் என்னும் பொருளும், ஆல்கஹால் சாராயமும் ரொம்ப விலையுள்ளனவாக யிருப்பதால், சர்க்கரையை அந்த மாதிரி ஸோப்புகள் செய்வதில் அதிகமாக உபயோகித்து வருகிறார்கள். ஸோப்பில் வெளிச்சம் ஊடுருவிச் செல்ல முடியாதபடி தடுத்துக்கொண்டிருக்கும் பொருள்கள் சர்க்கரை சேர்ப்பதால் நீங்கிவிடுகின்றனவாம்.

சர்க்கரை வெடிமருந்துகள் செய்வதிலும் உபயோகப்படுகின்றது. நைட்ரிக் ஆஸிட் என்னும் திராவகத்தில் சர்க்கரையைச் சேர்த்து, அதனால் ஏற்படும் கலப்புப் பொருள்களை வெடிமருந்துகளில் உபயோகிக்கிறார்கள்.

சர்க்கரைக்கு ஆகார குணங்கள் இருப்பதோடு, அதற்குக் குடலில் காஸ்டிரிச்ஜூஸ் என்றும், பாசகநீர் என்றும் சொல்லப்படும் ஆகாரத்தை ஜீர்ணம் செய்ய உதவும் ஒருவித ரஸத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும். சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு தித்திப்பான பானங்கள் குடிக்கும் வழக்கம் இதை உத்தேசித்துதான் ஏற்பட்டதென்று தோன்றுகிறது. ஆனால், சர்க்கரையை அதிகமாக உபயோகித்தால் குடலின் பாகங்களுக்கு எரிச்சலுண்டாகி மிகவும் காரமான ஜீர்ணரஸம் ஊறி தேகத்துக்குக் கெடுதியுண்டாக்கும்—ஜனோபிமாணி.

Village Panchayaths.

கிராம பஞ்சாயத்துக்கள்:—சென்ற 1917-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் கடைசி வரையில் சென்னை இராஜதானியில் அநுஷ்டானத்திலிருந்த கிராம பஞ்சாயத்துக்களின் விவரம் வருமாறு.

அனந்தபூர்	58
வட ஆற்காடு	67
தென் ஆற்காடு	43
பல்லாரி	50
செங்கற்பட்டு	16
சித்தூர்	12
கோயமுத்தூர்	39
கடப்பை	1
கஞ்சம்	13
கோதாவரி	9
குண்டூர்	22
காரை (தென்)	1
கிருஷ்ணா	13
கர்நூல்	11
மதுரை	3
மலபார்	8
நெல்லூர்	13

ராமநாதபுரம்	8
தஞ்சாவூர்	25
திருநெல்வேலி	60
திருச்சிறாப்பள்ளி	71
விசாகபட்டணம்	47
ஆக மொத்தம் ...	590

Oil production in Burma.

பர்மாவில் எண்ணெயின் உற்பத்தி:—கீழ்க்கண்ட கணக்கில் பர்மாவில் பிரதிவருஷமும் எவ்வளவு எண்ணெய் உற்பத்தியாகின்றதென்பது தெரியவரும்.

வருஷம்.	காலன்கள்.	ரூபா.
1905	142,063,846	8,891,907
1914	254,652,963	14,146,293
1916	291,769,083	16,513,514

Books and Reviews.

புஸ்தகங்களும், விமர்சனங்களும்.

Chandrasekari.

சந்திரசேகரி:—சந்திரசேகரி என்னும் ஓர் இனிய தமிழ்நாவல் ஒன்றை சென்னை மிஸ்டர் இராஜு செட்டியார் அவர்களிடமிருந்து வரப்பெற்றோம். இந்நூலானது மேற்படி செட்டியார் அவர்களாலேயே இயற்றப்பட்டது. பல நாவல்களை இயற்றியுள்ள இவர் இதை ரொம்ப இனிமையாயும், படிக்கப்படிக்க ஆச்சரியத்தையும் ஆனந்தத்தையும் உண்டாக்கும்படியாயும் எழுதியிருப்பது மிகவும் மெச்சத்தக்கது. ஆங்காங்கு விஷயங்களைச் சமயத்துக்கேற்றபடி சுருக்கியும், விரித்தும் சொல்லக்கூடிய சக்தியையும், வாசகர்களுக்கு இந்நூலைப் படிப்பதில் கொஞ்சமும் தெவிட்டாதபடி ஊக்கத்தை ஊட்டிவரும் சக்தியையும் இவர் பெற்றிருக்கிறார் என்பது உண்மையே. கதை எழுதப்பட்டுள்ள நடையைப் பற்றியும், ஒழுங்கைப்பற்றியும் நாம் ஒன்றும் குறைகூற வேண்டுவதில்லை. ஆனால், கதையில் அனாவசியமாய் எடுத்தாளப்பட்ட சில விஷயங்களைப்பற்றி மாத்திரம் இங்குக்கூற நாம்முன்வருகிறோம்.

பொதுவாகக் கதைகள் எழுதுவதன் உத்தேசம், பொதுஜனங்களுக்குள் அறிவைப் பரவச்செய்யவும், அவர்களுக்கு இக்கதைகளின் மூலமாகவே பல நல்லொழுக்கங்களைப் போதிக்கவுமேயாம். இக்கருத்தைக் கொண்டே நம் முன்னோர்கள் சன்மார்க்கத்தைப் போதிக்கவல்ல பற்பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார்கள். தீயொழுக்கங்களிற் புகுந்திருப்பவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சன்மார்க்க நூல்கள் முதலியவற்றால், தீயொழுக்கங்களினால் அவர்களுக்கு நேரும் கெடுதல்களைப்பற்றியும், நல்லொழுக்கத்தால் வரும் எண்ணிறந்த நன்மைகளைப்பற்றியும் அவர்கள் மனதில் பதியும்படிசெய்து அவர்கள் சீர்திருத்தமுற ஏதுவாகும். இதுவன்றோ கதைகள் எழுதுவதன் முக்கியக்கருத்து. இப்படிப்பட்ட கதைகளே நம் சிறுவர் சிறுமிகள் படிக்க ஏற்றவை.

இவற்றையெல்லாம் விடுத்து பிரஸ்தாப ஆசிரியர் தமது நூலில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூஹத்தாரைப் பழித்து அவர்களுக்கு ஒழுக்கங்கற்பிக்க முன்வந்தது எவ்வளவு அற்பத்தனம். இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் நாவலில் எவ்வாறு பொருந்தும்? ஆசிரியர்களின் எண்ணங்களும் நடவடிக்கைகளும் அவர்களால் ஆக்கப்படும் நூல்களில் பிரதிபலிக்கின்றபடியால், நூல்களைக் கொண்டே ஆசிரியர்களின் குணகுணங்களை மதித்துக் கொள்ளலாம். இன்னும், பிரஸ்தாப நூலை நம் சிறுவர் சிறுமியர் படிப்பதனால் அவர்களுக்கு என்ன நன்மை உண்டாகுமென்பதை திட்டமாகச் சொல்லமுடியாது. பிரஸ்தாப ஆசிரியர் இப்போது கையாண்டுவரும் கொள்கையை மாற்றிப் பொதுஜனங்களுக்கு வாஸ்தவமாகவே நன்மை பயக்கக்கூடிய காரியங்களைச் செய்வாரானால், அப்போதுதான் அவர் தம் கடமைகளைச் செய்தவராவர்.

Katahi Poongothu.

கதைப்பூங்கோத்து:—மிஸ்டர் வி. கு. நடராஜன் என்பவரால் இயற்றப்பட்ட "கதைப் பூங்கொத்து" என்னும் சிறிய நூலொன்று வரப்பெற்றோம். இது சிறுவர்களுக்கென்றே எழுதப்பட்டதாகும். இதில் சிறுவர்கள் வெகு எளிதில் படித்தறிந்துகொள்ளக்கூடிய சிறு கதைகள் எளிய தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இது உபாத்தியாயர்களுக்கும் உபயோகப்படும்படி ஆங்காங்குப் பொருத்தமான செய்யுள்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் விலை அணு 2½. வேண்டுவோர்: வி. கு நடராஜன், "சூரியோதய முத்திராலயம்," மதுரை என்று எழுதிப் பெறலாம்.

Ihaparasukam.

இஹபரசுகம்:—இது முப்பது மகாத்மாக்கள் எழுதியுள்ள நூல்களினின்றும், உபனிஷத்துக்களினின்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 100 நீதிகளடங்கிய ஓர் சிறிய நூல். இதிலடங்கிய ஒவ்வொரு நீதியும் ஆழ்ந்த கருத்தைக்கொண்டது. இது ஒவ்வொருவரும் படித்தறியவேண்டிய சிறு நூலாகும். இதன்விலை அணு 2. வேண்டுவோர்: வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி, வேலூர் என்று எழுதிப்பெறலாம்.